

Helsingør Gymnasium 40 år

Helsingør Gymnasium har ikke fejret nogen fødselsdag, uden at en vis forvirring har sat ind - HG 10 ? HG 20 ? Det kunne ikke passe - for der var forældre eller andre familiemedlemmer, der var studenter fra "Helsingør Gymnasium" noget før 1978. Godt nok lå det på Kongevejen - men stadigvæk. Og de sidste 20 år er forvirringen steget - vi har elever, hvis forældre er blevet studenter fra Helsingør Gymnasium - fra vores nuværende bygninger på Rønnebær Allé - flere år før 1978 - hvordan det? Der er altså grund til her i forbindelse med 40-års-jubilæet at se nærmere på historien!

Helsingør Gymnasium 40 år 1978 - 2018

**"Nødgymnasiet", der hurtigt blev
et rigtigt gymnasium
af Otto Rühl**

"Nødgymnasiet", der hurtigt blev et rigtigt gymnasium af Otto Rühl

ISBN 978-87-982124-4-7

Helsingør Gymnasium 2018

1978 - 2018

Helsingør Gymnasium 40 år

**”Nødgymnasiet”, der hurtigt
blev et rigtigt gymnasium**

af Otto Rühl

med forord af rektor Claus Madsen

Jubilæumsudgivelse
Helsingør Gymnasium

2018

1. udgave 1. oplag

ISBN 978-87-982124-4-7

Trykt i 400 eksemplarer i anledning af Helsingør
Gymnasiums 40 års jubilæum.

Alle rettigheder forbeholdes.

Kopiering må kun finde sted efter aftale med
Helsingør Gymnasium.

Hvor det har været muligt er der indhentet til-
ladelse til at benytte billedmaterialet. For yder-
ligere oplysninger kan man henvende sig til
Helsingør Gymnasium.

Forord |

Helsingør Gymnasium er meget mere end en skole. Den opfattelse deler elever og ansatte.

Det at være en del af HG er at være en del af den familie, som HG også er.

At gå på HG sætter sig nemlig spor, der rækker langt ud over de 3 år i gymnasiet.

Uddannelse og karriere, venner og bekendte og et særligt værdimæssigt fundament lægges i de formative år i gymnasiet. Historierne om den store betydning HG har haft for de mange elever gennem tiderne er talrige.

Og der er tale om mange studenter. Vi har dannet og uddannet mere end 6000 studenter med de særlige værdier, der kendetegner HG: ansvarlighed, rummelighed og engagement.

HG har i de sidste 40 år været en levende institution i Helsingør og har haft en stor betydning for hele Helsingør, de mange elever og studenter, der går og har gået på HG, og for de mange medarbejdere, der har været med på rejsen de sidste 40 år.

HG har udvist en levedygtighed og vedholdenhed, der ikke har været givet fra starten.

Den fortælling bliver fortalt af skolens nestor, Otto Rühl, som oplagt skulle skrive historien om HG. Otto har været med næsten fra starten - fra 1979 - og har i hele sit virke tjent HG. Som lærer for et utal af elever, som rejsende lærer og formidler i HG's tjeneste og i talrige funktioner på HG gennem tiden. Otto har altid gjort en forskel, og det er et eksempel til efterfølgelse, at Otto i en alder af 67 stadigvæk

brænder for eleverne, undervisningen og de mange projekter i og uden for undervisningen.

Fortællingen i dette skrift om HG slutter meget passende ved 40-års dagen for HG. Historien om de første 40 år er historien om en skole med et særligt værdimæssigt fundament og en ekstraordinær evne til at overleve.

Om fremtiden er det altid svært at spå. Selvom udsigterne for ungdomsuddannelserne er noget usikre anno 2018, vil vi på HG både bevare og udvikle den fantastiske skole, vi har, så skolen også i de næste mange år vil danne rammen om de helt centrale dannelsesprocesser for unge mennesker i Helsingør.

Derfor er vi i skrivende stund i gang med en intern værdiproces, hvorunder vi som skole bliver skarpere på og enige om HG's værdimæssige fundament. Det skal skabe rammen for den altid nødvendige udvikling af HG de kommende år. HG skal også i fremtiden være godt at blive klog på.

Vi glæder os til fremtiden på HG.

Claus Ellekær Madsen
Rektor

Forhistorien |

Helsingør Gymnasium har ikke fejret nogen fødselsdag, uden at en vis forvirring har sat ind – HG 10 ? HG 20 ? Det kunne ikke passe – for der var forældre eller andre familiemedlemmer, der var studenter fra ”Helsingør Gymnasium” noget før 1978. Godt nok lå det på Kongevejen – men stadigvæk. Og de sidste 20 år er forvirringen steget – vi har elever, hvis forældre er blevet studenter fra Helsingør Gymnasium – fra vores nuværende bygninger på Rønnebær Allé – flere år før 1978 – hvordan det?

Der er altså grund til her i forbindelse med 40-årsjubilæet at se nærmere på historien – hvorfor fejrer Helsingør Gymnasium i sin nuværende skikkelse 40 års fødselsdag her i oktober 2018?

Det er selvfølgelig korrekt, at der har været et gymnasium før det nuværende Helsingør Gymnasium – det ligger i dag i Espergærde – og for at undgå navneforvirring, fik det i 1979, da man flyttede fra Rønnebær Allé til Gymnasievej i Espergærde, navnet ”Espergærde Amtsgymnasium”, mens det nyoprettede ”nødgymnasium” overtog det gamles navn – Helsingør Amtsgymnasium.

I protest mod dette tilføjede den daværende rektor på Espergærde Amtsgymnasium resten af sin tid som leder ”Helsingør gamle Latinskole – grundlagt 1483” til navnet – og fejrede en stor 500-års-dag i 1983 – så var det da slået fast, hvad der var ”det rigtige” gymnasium i Helsingør.

Men helt så simpelt er det nu ikke: Det er korrekt, at der engang før 1483 var blevet oprettet en klosterskole i Helsingør – men den var faktisk blevet nedlagt i 1839. Baggrunden er en rapport, som kongens embedsmænd havde bestilt, og heraf fremgik ”at Helsingør med sin særlige befolknings- og erhvervssammensætning ikke var et egnet sted for lærde studier”!

Borgerne i Helsingør fandt sig heller ikke dengang i den slags afgørelser – man protesterede – kom med nye forslag – og i 1843 fik man lov til at oprette en ”realskole”. Der skulle dog gå fyrré år, før man endelig fik lov til at få det, man allerede i 1843 havde ønsket – en ”videnskabelig realskole”, hvor man både havde en mere praktisk realskole – med tysk og fransk – og måske engelsk – som hovedfag – og en studieforberevende, lærd skole. Det fik man i 1883, og skolen skiftede samtidig navn til ”Helsingør Latin og Realskole”. Ved samme lejlighed blev skolen rent kommunal, og i 1897 rykkede den ind i den nyopførte bygning på Kongevejen – i dag Skolen på Kongevejen.

Skolen skiftede igen navn i 1903 – ”Helsingør Kommunes højere Almenskole” og i 1947 igen til Helsingør Gymnasium – vi kan altså fejre et nyt ”jubilæum” i 2022!

Gymnasiet flytter til Rønnebær Allé |

Gymnasiet voksede op gennem 1950'erne – i 1957/58 gik der 673 elever, hvor man dog skal huske, at gymnasiet også rummede ”mellemskoleklasser” – 6.-9. klasser, der sigtede mod at bestå Mellemskoleeksamen – og måske herefter den etårige realeksamen eller studentereksamen. Nogle af disse klasser flyttede dog efterhånden over på folkeskolerne – især efter folkeskolereformen fra 1958, hvor mellemskolen afløstes af 8.-9. klasser eller 1.-3. real. På gymnasiet havde man dog fortsat en realafdeling, men efter 1963 var gymnasieafdelingen større end realafdelingen – det år gik 240 i de 4 gymnasieklasser på hver årgang – 215 gik i realafdelingen.

Bygningerne på Kongevejen var nu for små – og i Helsingør Kommune drøftede man så en spændende tanke: At bygge en ”tvillingeskole” på Rønnebær Allé – rummende både en folkeskole og Helsingør Gymnasium. Når man valgte dette sted i udkanten af byen, skyldtes det, at der allerede var planlagt en hel ny bydel derude – Vapnagård.

Der er mange ting at fortælle om denne udflytning og de tretten år, ”det gamle gymnasium” havde til huse på Rønnebær Allé – først senere fik vejen op til gymnasiet og rundt om Vapnagård sit eget navn – Borgmester P. Christensensvej efter byens berømte borgmester, Peder Christensen – ”Kong Peder” – borgmester fra 1919-1946. Men en vigtig ting peger frem mod det nye gymnasium: I sin tale ved det officielle åbning af de nye bygninger på Rønne-

bær Allé sagde den daværende rektor K.W. Norbøll bl.a.

”Dette gymnasiebyggeri vil imidlertid ikke være den endelige løsning på et gymnasiums fremtid i Helsingør. Naar der er gaaet en del aar, vil tilgangen være saa stor, at vi igen maa se paa udvidelsesmuligheder”

Der skal mod og fremsyn til ved indvielsen af et splinternyt gymnasiebyggeri at gøre bygherren – kommunen – klart, at dette nok ikke vil være tilstrækkeligt.

Bygningerne på Rønnebær Allé – Helsingør Gymnasium og Skolen på Rønnebær Allé – blev først endeligt indviet 23.april 1969 – og blot et halvt år senere udtalte Helsingørs skoledirektør Gericke, at gymnasiet var for lille og for utilsvarende (!). Der var derfor allerede nu tale om at flytte gymnasiet fra Rønnebær Allé og benytte bygningerne til en ”Vapnagård-skole”

Gericke og Norbøll fik hurtigt ret – bare fire år senere skrev Helsingør Dagblad – i marts 1973:

”Der er mulighed for, at Helsingør Gymnasium på Rønnebær Allé i løbet af få år kan inddrages til folkeskole. Det er planen at bygge et nyt gymnasium udenfor byen og så forsøge at afhjælpe skoleproblemet i Vapnagård-området ved at indrette en to-sporet folkeskole på gymnasiet”

Også Skolen på Rønnebær Allé var åbenbart fra starten bygget for småt: I begyndelsen af 1970'erne havde man bygget en tredje fløj, så skolen nu om-

fattede 16.000 m² – men der var behov for mere plads.

Når der var tale om, at bygge et nyt gymnasium "udenfor byen", hang det også sammen med en administrativ ændring: Den 1. april 1973 var Helsingør Gymnasium som følge af en ny lov overgået fra Helsingør Kommune til Frederiksborg Amt, og efter en større diskussion af, hvor de nye bygninger skulle placeres – Gurrevej i selve Helsingør eller Hovvej i Espergærde – traf Amtsrådet selv en beslutning: Helsingør Gymnasium skulle flytte til Espergærde.

Demonstration i april 1978 (!) for gymnasiets bevarelse
Foto: Lars Poulsen, Frederiksborg Amts Avis

103 afvist fra Helsingør Gymnasium – skulle gå på gymnasiet i København

I foråret 1978 gik det så galt – da ansøgerne til amtets gymnasier var blevet fordelt – og Helsingør Gymnasium var jo nu ikke længere et kommunalt drevet gymnasium, men et "Amtsgymnasium" – meddelte amtet den 30. maj, at 103 ansøgere til Helsingør Gymnasium skulle sendes til København.

Det ejendommelige var, at eleverne på det gamle gymnasium allerede i april havde gjort opmærksom på, at der selv med et nyt gymnasium ude i Espergærde ville komme til at mangle et gymnasium i Helsingør By. Den 13. april kunne Frederiksborg Amts Avis bringe en reportage fra en demonstration i skolegården på Rønnebær Allé under overskriften "Katastrofe, hvis Helsingør Gymnasium ikke bevares." Eleverådsformand Kenneth Sørensen udtalte følgende til avisen:

"Hvis Helsingør Gymnasium nedlægges, må yderligere 250 elever se i øjnene, at deres eneste mulighed er at tage til København hver dag for at gå i skole."

Samme aften drøftede Frederiksborg Amtsråd sagen uden dog at nå til en beslutning.

Eleverådet indkaldte derefter til et møde med amtsrådspolitikerne, og den 22. april kunne Frederiksborg Amts Avis meddele, at der "var en overraskende positiv holdning til bevarelse af det nuværende Helsingør Gymnasium, når det nye i Espergærde til sin tid står færdigt."

Men den 30. maj kom så chokket: "411 gymnasiaster i Nordsjælland til København" var Amtsavisens overskrift – og i artiklen forklarede man, at det specielt gjaldt elever fra Birkerød, Helsingør, Hillerød og Helsingør. Ifølge Helsingør Dagblad ville det blive dem, der boede "nær ved" Kystbanens stationer – "nær ved" var inden for 2 km. – der skulle drage til København.

Men som efter den gamle latinskoles lukning i 1837, ville man i Helsingør ikke finde sig i dette. Allerede få dage efter mødtes 70 gymnasiastforældre og nedsatte en arbejdsgruppe med bl.a. Harry Appelrod og Anne-Lise Levinsky, der så på alternative muligheder: Og man griber selvfølgelig idéen fra elevernes demonstration i april: Det gamle Helsingør Gymnasium var jo ved at bygge nye bygninger i Espergærde – hvad med at fortsætte gymnasieundervisningen i de gamle lokaler på Rønnebær Allé? Den idé bliver luftet i Helsingør Dagblad allerede 2. juni – og avisen finder et stærkt argument i det stigende antal gymnasiesøgende.

I første omgang sagde Frederiksborg Amtsråds undervisnings- og kulturudvalg den 12. juni dog nej til de mange forældreklager – de 103 skulle rejse til København de næste tre år. Man gjorde også i et brev til forældrene opmærksomme på, at rejsetiden til København jo blot svarede til den rejsetid en række andre elever, der skulle til amtets egne gymnasier, havde. Dette brev blev sendt i den sidste uge i skoleåret – løbet er ved at være kørt.

Fredag den 16. var sidste skoledag, studenterne fra gymnasierne springer ud – sommerferien kunne starte. Men forældre og elever gav ikke op: Fredag d. 23. juni kunne Frederiksborg Amts Avis meddele,

at "Amtet går med til en høring om gymnasieelevers forhold" – samtidig var forældrene ved at indse, at tiden nok er passé – Harry Appelrod krævede nu i hvert fald en garanti for, at eleverne kunne komme retur til Helsingør efter et år i København.

Men der var nu opstået et problem: København havde faktisk ikke plads til de overskydende fem klasser matematikere! Man havde på Rysensteen Gymnasium ved Københavns Hovedbanegård plads til de sproglige ansøgere – der kun skulle gå ét år i København og så hjem til de nye bygninger i Espergærde – men matematikerne måtte man sige nej til.

Dette var baggrunden for, at amtet nu omsider – en uge inde i sommerferien – kom med et udspil om en løsning på det akutte problem, og Helsingør Dagblad kunne fortælle, at

"Amtsudvalget bemyndigede på mødet i går amtsborgmester Svønn Schmidt til at optage forhandlinger med Helsingør Byråd om fortsat gymnasieundervisning i de nuværende lokaler på Rønnebær Allé, når de fraflyttes til næste år."

Onsdag den 28. juni kunne Frederiksborg Amts Avis med store typer fortælle:

Frederiksborg Amts Avis
d. 28. juni 1978
Foto: Allan Nørregaard,
Frederiksborg Amts Avis

Til Helsingør Dagblad udtalte Ole Bostrup:

"Det er første gang i Danmarks-historien, man har etableret et gymnasium på ét døgn, og det er vist heller ikke set før, at man opretter et gymnasium udelukkende for matematikere", siger rektor Ole Bostrup, der må give afkald på sin sommerferie. Han bliver kommitteret rektor for det nye gymnasium, samtidig med, at han passer sin dont på et af Danmarks ældste gymnasier, Helsingør Gymnasium, der som institution er mere end 500 år gammel."

Et nyt gymnasium klart på en måned

Da det den 27. juni stod klart, at der primo august ville stå 142 matematiske 1.g'ere hjemløse i Helsingør, var direktøren i Frederiksborg Amt, Vagn Pihl, gået i gang med det, der kunne ligne en håbløs opgave: Få et nyt gymnasium klar på en måned. Han kontaktede rektor Ole Bostrup fra Helsingør Gymnasium – der var sidste dag på kontoret – før sommerferien – og bad ham hjælpe.

Bostrup greb nu til en ansøgerbunke – der havde i foråret været opslået nogle lærerstillinger – og han slog en stilling op som gymnasiesekretær. Han kontaktede straks cand. mag i historie og religion, 28-årige Bonnie Hegner, der havde taget pædagogikum på gymnasiet, og nu blev ansat som administrativ inspektør og Lis Mejsler blev få dage senere ansat som sekretær. Der røg deres sommerferier – nu var det i gang!

Det første spørgsmål var lokaler: Ole Bostrup var cand. scient i kemi og fysik og var klar over, at til et gymnasium med fem matematiker-klasser var faglokaler afgørende – så et samarbejde med Helsingør Teknikum var en oplagt mulighed. Bostrup og Bonnie Hegner mødtes med Teknikums rektor og afdelingsleder Osama Al-Erhayem og fik en aftale om, at gymnasiet kunne starte i deres lokaler – nu 10. klasseskolen. Når de ingeniørstuderende sidst i september startede igen, skulle der dog opstilles barakker til den almindelige undervisning. Hvad idræt angik, fik man

Nødgymnasiet indrettes på Helsingør Teknikum

Kan tage alle 147 hjemløse 1. G'ere

Af PER KROGH

De 147 gymnasieelever fra Frederiksborg Amt, der fra det kommende skoleårs begyndelse er »hjemløse«, da Københavns kommune ikke kan skaffe plads til dem, får alligevel mulighed for at begynde studierne.

Efter hvad Amtsviseen i går erfarede, vil der til aften med det i næste uge foretages en indstilling fra amtskoleledere Vagn Pihl glæde ud på, at der etableres et nød-gymnasium på Helsingør Teknikum omfattende fem matematiske 1. G klasser. Amtskolelederen Vagn Pihl har ikke ønsket at kom-

mentere Amtsviseens oplysninger, men fastslår blot, at der er fundet en løsning, der betyder, at de 147 elever kan gennemføre deres studier inden for amtet, og der bliver ikke tale om forskudt skoletid, men ganske normal skolegang på et sted, hvor de nødvendige faglokaler er til stede.

— Det er rigtigt, at vi har

forhandlet med amtets skolevæsen om muligheden for at huse et nød-gymnasium her på Helsingør Teknikum, og vi har fundet frem til en løsning, siger rektor Erik Kallenberg, Helsingør Teknikum. Vi er i stand til at stille de nødvendige kemik- og fysiklokaler til rådighed for de matematiske studerende, og vi har ligeledes en byggeomdret grund liggende lige uden for døren, således at der kan etableres klasselokaler i terrapinbygninger, der hurtigt kan opstilles. Det var i øvrigt Helsingør Teknikum, der i sin tid benyttede den efterhånden så berømte »papskole«, der senere blev genopstillet ved Hornbæk skole, hvor den vist har fungeret upåklageligt.

Vi har desuden de nødvendige faciliteter i form af bl.a.

en kantine. Det bliver kun skematematiske problemer, der skal løses, og det kan vi sagtens finde ud af, siger rektor Erik Kallenberg.

Det er et ganske interessant projekt, når man tager i betragtning, at der i sin tid var sømning for at placere det kommende amts-gymnasium i en »studieby« ude ved Helsingør Teknikum, men et knebent flertal i det daværende amtsråd fandt placeringen ved Hovvej i Espergerød bedre, da man i så fald i højere grad tilgodeså elever fra det sydlige Helsingør.

I øjeblikket forhandles der mellem amt og kommune om anvendelsen af det nuværende gymnasium i Rønnebær Alle

2

Fortsættes side 2

Frederiksborg Amts Avis 30. juni 1978

Foto: Allan Nørregaard, Frederiksborg Amts Avis

en aftale med Per C. Theilmann om, at man kunne bruge Helsingør Hallen – eleverne skulle så blot gå gennem skoven ned til Hallen.

Derefter skulle der findes lærere – igen – vi er i 1978 – opslaget kunne ikke lige lægges ud på nettet. Man fik dem i første nummer af "Gymnasieskolen", man kontaktede også Magistrenes Akasse, og det rygtedes jo også, at der skulle starte et helt ny gymnasium i Helsingør. Men først den 1. august var de andre 11 lærere klar: Foruden Bonnie Hegner, der foruden at være adm. inspektør og studievejleder også skulle undervise i historie og oldtidskundskab, Bente Dewulff fra Akademisk Studenterkursus i engelsk og fransk, Gustav Jahn fra Rosborg Gymnasium, der skulle undervise i musik og engelsk og med sine mere end 15 års anciennitet blev gymnasiets første lektor, Jon Høyer, der kom fra det gamle Helsingør Gymnasium, i dansk, Poul Viktor Jensen i fysik og matematik, Lene Møbius fra Københavns Dag- og Aftenseminarium i matematik, Ruth Rebernik i fransk og tysk, Kirsten Sørensen fra Ahms kursus i kemi og fysik og Niels Ullman i fysik. Desuden blev der ansat tre timelærere til at tage sig af idrætstimerne: Marianne Kaas Kristiansen, Niels Holger Larsen og Bent Stenderup.

Der skulle også købes bøger: Bonnie Hegner måtte her kontakte Undervisningsministeriets fagkonsu-

Bonnie Langebæk med den stabel bøger som udleveres til hver. Hun står sammen med rektor Erik Kalenberg, Helsingør Teknikum i et af nødgymnasiets klasseværelser. (Foto: Carsten Ingemann).

Nødgymnasiet klar til 136 elever

HELSINGØR
Nødgymnasiet i Helsingør, Frederiksborg Amts Gymnasium, er nu klar til at modtage de 136 nye gymnasiaster, som begynder skoleåret på mandag. 5 klasseværelser på Helsingør Teknikum er i løbet af

nogle uger gjort klar til at modtage dem. Inspektør Bonnie Langebæk, tidligere tilknyttet Helsingør Gymnasium har stået for det praktiske og vil være tilknyttet nødgymnasiet på teknikum.
9 faste lærere og 3 timelæ-

rere er ansat og al nødvendigt undervisningsmateriale til eleverne er købt ind.

— Vi er glade for, at vi har fået mulighed for at benytte disse lokaler på Helsingør Teknikum. Det bliver hovedsagligt elever fra Helsingør, Snekker-

sten og dem som nær b Hornbækbanen, vi har planlagt ret på nødgymnasiet, siger rektor Ole Bostrup, Helsingør Gymnasium.

Nødgymnasiet åbnes ved ceremoni på mandag kl. 13 på Helsingør Teknikum.

Frederiksborg Amts Avis 4. august 1978

Foto: Allan Nørregaard, Frederiksborg Amts Avis

lenter for at få gode råd – bortset fra kemi- og fysikbøgerne – dem klarede Ole Bostrup selv. Og så var det ellers af sted til Møllers Boghandel på Stengade.

Og "hvad skulle barnet hedde" – ja, det var jo lidt indviklet – der var fart på – så navnet blev Frederiksborg Amtsgymnasium Helsingør.

Og så skulle der findes en rektor |

De første to måneder fortsatte Ole Bostrup som kommitteret rektor – han mødte op på kontoret kl. 8, gennemgik dagens post med Bonnie Hegner og Lis Mejsler og drog så videre til Rønnebær Allé. Men arbejdet med at finde den første rektor til det nye gymnasium gik selvfølgelig i gang med det samme. Valget faldt sidst i september på adjunkt ved Frederikssund Amtsgymnasium, Uffe Gravers Pedersen.

Uffe Gravers Pedersen havde allerede da gjort sig stærkt bemærket i den danske gymnasieskole: Han var blevet udnævnt til adjunkt i engelsk og historie i 1971 og blev allerede året efter valgt ind i gymnasielærernes fagforening: GL – Gymnasieskolernes Lærerforening, hvor han sad frem til 1981. Fra 1974 til sin udnævnelse til rektor sad han også i GLs forretningsudvalg, og han var netop i 1978 blevet valgt som næstformand. Han havde ligeledes været aktiv i Magistrenes Arbejdsløshedskasse fra 1974-78, fra 1978 også her valgt til næstformand.

Hans start på gymnasiet blev lidt særpræget: Det havde i løbet af september vist sig, at pavillonerne, som eleverne skulle undervises i, når de teknikum-studerende startede,

Uffe Gravers Pedersen
rektor på HAG 1978-1986
Tegnet af en elev

ikke ville blive færdige til 1. oktober. Det var derfor nødvendigt at finde på et alternativ, og Ole Bostrup foreslog derfor en lejrskole – som lærerne omgænge gik i gang med at forberede. Man havde dog ikke taget helt højde for Kollunds nærhed til "spritbådene" til Flensborg – så efter få dage blev turen afbrudt, og i nattog og med Storebæltsfærgen gik det tilbage til Helsingør, hvor den nye rektor tog imod.

Dagen for Uffe Gravers Pedersens tiltræden – 2. oktober – er siden markeret som skolens fødselsdag – den egentlige fødselsdag – 5. juli – er jo midt i sommerferien.

Nødgymnasiets bygninger ved Helsingør Teknikum 29.10.1978
Foto: Anne Sofie Rubæk Hansen, Frederiksborg Amts Avis

Læser man Uffe Gravers Pedersens årsberetning om skoleåret, kan man se, at en del af arbejdet fortsat drejede sig praktiske problemer – det nyindkøbte flygel til musikundervisningen passede ikke lige ind i barakkerne – men heller ikke alle steder på Teknikum, hvor der ikke lige var taget højde for Gustav Jahns flygel. Men som Uffe Gravers slutter sin beretning:

"Sammenfattende må vi konstatere, at trods forskellige nødløsninger undervejs har vi haft udmærkede arbejdsvilkår i de lokaler, Teknikum har stillet til rådighed for os. Der vil være problemer, når to forskellige institutioner skal fungere sammen i lokaler, der er bygget til alene at rumme den ene. Men alle problemer er blevet løst gennem den meget positive og samarbejdsvillige holdning, vi har mødt hos Teknikums ledelse og fra de forskellige personalegrupper."

Læser man elevindlægget i årsskiftet – af Lise-Lotte Hermansen – kan man se, at forholdene også fra elevside kunne anskues positivt:

"Kammerater har man fået ca. 130 nye af (vi har selvfølgelig også været privilegerede på vores "nød-gymnasium", så få elever og lærere; uden påvirkning af klasser over os; og samtidig bo i nogle barakker beliggende så isoleret, som de nu gør)"

"FAGH vokser sig hurtigt stor, har vi jo måttet se i øjnene, men det burde ikke være nogen hindring, hverken for at forbedre det nuværende kam-

meratskab og endog udvide det, så det strækker sig over 5 2.g'er og 9 1.g'er eller for at følge "traditionerne" og selv indføre nogle flere."

Lise-Lotte skriver om ni kommende 1.g'er – ja, det strømmede fortsat til med elever, og nu var der jo plads i de gamle bygninger, som det "Gamle" Helsingør Gymnasium var ved at forlade – 1. august startede de på Gymnasievej i Espergærde – og det ny kunne flytte ind på Rønnebær Allé.

Og hvad så med navnene? Amtsrådet løste problemet på den måde, at det gamle Helsingør Gymnasium nu fik navnet "Espergærde Amtsgymnasium" – og det nye "FAGH" fik navnet Helsingør Amtsgymnasium.

Elever og lærere på Frederiksborg Amtsgymnasium, Helsingør Nødgymnasium

"Nøderen bliver nu et rigtig gymnasium"

Allerede i marts kunne de lokale aviser fortælle, at "Det ny Helsingør Gymnasium skulle bruge 19 nye lærere" og stillingerne blev slået op. I stillingsopslaget har vi en oplysning, som kommer til at præge de næste 30 års historie:

"Gymnasiet startede i midlertidige lokaler i 1978 og vil fra august 1979 have til huse i de bygninger, der bliver ledige ved Helsingør Gymnasiums udflytning til Espergærde. Efter udbygningsplanen for Frederiksborg Amtskommune vil skolen indenfor en kortere år-række flytte ind i nye bygninger i Helsingør"

Det er altså værd at notere sig, at "opholdet" i Helsingør Kommunes bygninger på Rønnebær Allé var tænkt som en midlertidig løsning – husk også

Det gamle gymnasiums bygninger på Rønnebær Allé skulle nu de næste par år huse det nye gymnasium

Foto: Frederiksborg Amts Avis

skoledirektør Gerickes ord tilbage fra 1969 – lokalerne i Tvillingeskolen var "for små og utilsvarende". De kunne bruges her og nu – til de 14 klasser i det kommende skoleår – men året efter ville der være mindst 21. Desuden boede man jo kun til leje – og lejemålet løb kun for to år – til 1981, når første årgang blev studenter. Amtet planlagde derfor – som det også fremgår af stillingsopslaget – at bygge nyt i byen.

"A-fløjen" eller "Science-fløjen" på Rønnebær Allé

Foto: Frederiksborg Amts Avis

Hvorfor det ikke skete, er en lang fortælling – her i 1979/80 er man nødt til at nævne, at Frederiksborg Amt var midt i et byggeboom med hensyn til nye gymnasier: Man var lige færdig med bygningerne af det nye gymnasium i Espergærde, der blev bygget yderligere et i Allerød – og Stenløse, Frederiksværk og Helsingør lå på tegnebrættet – fra starten fik Helsingør Gymnasiums nye bygninger ikke toprioritet.

De 19 nye lærere blev ansat, mødtes ude på Teknikum til et første møde før sommerferien, og i løbet

Elever og lærere 1979/80 i anlægget mellem de to fløje i de "nye" lokaler

af sommerferien flyttede det gamle gymnasium ud og det nye gymnasium ind.

Allerede i oktober begyndte Helsingør Kommune at drøfte fremtiden for lokalerne på Rønnebær Allé efter 1981 – man enedes om at tilbyde amtet at leje lokalerne yderligere tre år – frem til 1984, idet man på det tidspunkt kunne forvente, at nye bygninger stod klare.

I januar 1980 interviewer Helsingør Dagblad så rektor Uffe Gravers Pedersen, lærerrådsformand Kirsten Sørensen og elevrådsformand Bo Søby Kristensen om situationen – det sker med overskriften "Vil gerne have bevaret gymnasiet på Rønnebær Allé".

Uffe Gravers Pedersen understregede, at han gerne så gymnasiet på Rønnebær Allé bevaret:

"Men det skal være som et femsporet gymnasium, som det oprindeligt var planlagt til, si-

ger han. Det største problem med gymnasiet har altid været overbelægningen."

"Jeg ser nødtigt, at vi bliver en del af et mammut-center, sådan som det vil blive, hvis idéen om Esrumvej gennemføres. Det bliver i givet fald med gymnasium, teknisk skole og Handelsskole i ét center"

Uffe Gravers Pedersens sidste kommentar rører ved et andet punkt, som har præget gymnasiets 40-årige historie: Skulle man samle alle ungdomsuddannelserne ude på Esrumvej – eller skulle gymnasiet forblive sig selv – på Rønnebær Allé?

Det var ikke sjovt for elever og lærere at læse Helsingør Dagblad den 5. nov, 1980:

"Fare for Helsingør Gymnasiums eksistens?"

Elevtallet daler og et nyt privat gymnasium i Cirkelhuset kan forrykke balancen. Amtet har kun lejet bygningerne på Rønnebær Allé og lejemålet udløber 1. august 1984."

Og videre:

"Amtets lejemål af Helsingør Kommunes gymnasiebygninger på Rønnebær Allé skal til fornyet vurdering i 1982 – og hvis behovet for et gymnasium ikke længere er til stede, skal amtet nok vide at spare. Resultat: Helsingør Amtsgymnasium nedlægges"

Og mens man nu diskuterede, om det nye gymnasium kun skulle være en parentes i Helsingørs skolehistorie blev 1. årgang klar til studentereksamen.

En pionerårgang, der lagde grunden til mange af de traditioner, der stadig præger gymnasiet: Spændende vælgermøder – vi er tilbage til Erling Jensens tid som Helsingørs socialdemokratiske folketingsmedlem – besøg af landets statsminister – idrætsdag – festlig sidste skoledag og 3.g-middagen om aftenen.

Statsminister Anker Jørgensen på besøg på Helsingør Amtsgymnasium 13. januar 1981
Foto: Anne Sofie Rubæk Hansen, Frederiksborg Amts Avis

Første dimissionsfest på det nye gymnasium – juni 1981.
Foto: Poul Viktor Jensen

Elevdemokratiet havde også blomstret – og et resultat var, at elevrådsformanden gennem alle tre år – i dag formand for gymnasiets bestyrelse – Bo Søby Kristensen – i marts 1981 blev valgt til formand for DGS – Danske Gymnasielevvers Sammenlutning – gymnasieelevernes fagforening.

Bo Søbys klasse – 3.z – stiftede ved afslutningen i 1981 et legat – 3.z's mindelegat, som skulle holde mindet om dem i hævd – også 37 år efter eksisterer dette legat i bedste velgående – en kasse guldøl til den klasse, som minder mest om 3.z/81.

Nu var der jo også sproglige elever |

Gymnasiet var som ovenfor nævnt startet med fem matematikerklasse, men i 1979 startede de første sproglige klasser – tre ud af de ni, der startede i august 1979 samtidig med flytningen til Rønnebær Allé. Året efter skulle disse omkring 80 elever vælge gren – vi er jo i grengymnasiets tid – og her tog den første årgang sproglige nogle meget afgørende valg – som har præget gymnasiet stærkt de følgende mange år:

Som på en del gymnasier blev der udbudt musik-sproglige gren – musiklærerne Gustav Jahn og Niels Erik Johannesen fik den fra starten op at stå også på Helsingør Amtsgymnasium – og de næste mange år kom musiklivet til at blive en meget vigtig faktor i gymnasiets dagligdag. Mange af eleverne var også aktive i Espergærde Ungdomsskole musicals.

Allerede i det første år på Rønnebær Allé havde de to musiklærere startet et frivilligt kor, der også samarbejdede med skolens teatergruppe – ”Klapmand”. Teatergruppens første stykke var en ”rockopera” – ”Ræk mig din hånd”, hvor ikke alene teksterne, men også sangtekster og musik var skrevet af lærere og elever i fællesskab.

Som noget helt nyt i Helsingør blev der også udbudt klassisk-sproglig gren med oldgræsk og latin. To af de nye lærere – Bent Christensen, der var ”blevet i lokalerne” – altså kom fra det gamle Helsingør Gymnasium – og Gorm Tortzen, der var ansat som årsvikar i oldtidskundskab – tilbød denne sproglige gren, som jo oprindeligt havde været selve den klas-

siske latinskoles fundament – men som nu kun fandtes få steder. Kunne man få elever nok til denne? Ja, det kunne man – og det lykkedes de to lærere at føre klassikerne videre, så de på HG overlevede både reformerne i 1988, 2005 og nu 2017.

I 1980 var gymnasiet fuldt udbygget – der var kommet syv nye 1.g’er, så pladsen begyndte nu at blive trang – og det blev selvfølgelig ”værre”, da de fem første klasser blev studenter og der i august 1981 startede otte nye 1.g’er. Allerede i 1980 havde 40 ansøgere fået afslag på at blive optaget på det nye gymnasium – de var i stedet optaget på Espergærde, som så havde måttet henvise 30 til Rungsted Gymnasium. Gymnasierne på Østkysten var fyldt til bristepunktet – det begyndte at haste med nye bygninger i Helsingør.

Administrationen blev nu også udvidet med én – Otto Rühl, der fra 1979 havde været boginspektør, blev nu også administrativ inspektør sammen med Bonnie Hegner. Ligeledes var der allerede i 1979 ansat en ekstra sekretær – Irena Larsen.

Udenlandsrejser |

Helsingør er en grænseby – så meget hurtigt kom der kontakt til svenske skoler. Skoleåret 1980-81 var det nordiske sprogår, så der var flere besøg af svenske lærere og elever. Den 3. marts 1981 drog alle lærerne på Helsingør Amtsgymnasium til Helsingborg for at besøge Nicolaiskolan – på hjemvejen var alle enige om, at det nu ikke lige var den svenske model, man skulle følge, hvis det danske gymnasium skulle laves om.

Men Helsingborg var jo ikke egentligt udland, og allerede i foråret 1981 startede gymnasiets tradition for udvekslinger og udlandsrejser: Bonnie Hegner og Ruth Rebernik, der underviste i fransk og tysk, drog med 2.a til Meaux syd for Paris, hvor de blev privat indkvarteret hos elever på gymnasiet i byen. De fulgte undervisningen i 3 dage og havde to dages historiske ekskursioner til Versailles og Paris. Birthe Hartmann, der underviste i dansk og engelsk, og Otto Rühl, der underviste i historie og religion, drog samme forår til Prag. I dansk havde klassen arbejdet med barokken, i religion med Tjekkoslovakiets kirkehistorie – men besøget blev stærkt præget af, at Warszawapagten samtidigt holdt topmøde i byen for at drøfte udviklingen i Polen med fagbevægelsen "Solidaritet". Så i første omgang var der intet hotel, da de ankom.

I efteråret 1981 drog de nysproglige og musiksproglige på den første af gymnasiets mange ture til Berlin – det delte Berlin - med en enkelt dags besøg i Østberlin med officiel "DDR"-guide – samtidig var klassikerne på den første af deres mange ture til

Grækenland – Athen, men også Korinth og Delphi. I elevernes beretninger om turen optræder et problem, der jævnligt blev diskuteret: Økonomien. De musiksproglige havde før turen bl.a. optrådt på ældre- og plejehjem for at tjene penge – mens klassikerne talte om "et dybt greb i egen lomme". Debatten om dette fortsatte i mange år – det var ikke alle familier, der bare kunne betale sådanne rejser.

Det var også det efterår, en studiekreds omkring Israel og Mellemøsten blev oprettet. Mange elever ønskede at lære mere om situationen her og nu, og Otto Rühl, der havde været i Israel i 1977, mødtes ti gange i efteråret og ti gange i foråret med en gruppe elever – som så enedes om at drage til Israel i sommerferien 1982. Disse ture fortsatte op til 1990'erne, hvor de omsider lykkedes at få et ven-skabsgymnasium dernede, og turene blev ændret til udvekslinger.

2.z i Prag i påsken 1981 – Foto: Otto Rühl

EDB – et nyt fagområde på HAG |

Allerede i 1980 havde man ansat en matematiklærer, der også havde datalogi som fag – Mogens Guildal. Og de næste år gik snakken på HAG som på landets øvrige skoler og gymnasier: Hvordan skulle man indføre undervisning i EDB?

Efter mange diskussioner endte man på HAG med en model, hvor man i et 30-timers-kursus orienterede om de muligheder – fordele og ulemper - der var forbundet med at arbejde med EDB. Det betød også, at det ikke bare var nogle få lærere – traditionelt matematik-, fysik- og kemilærere - der skulle stå for undervisningen, men derimod lærere fra en lang række fag, der ikke tidligere havde arbejde med EDB.

Opbygningen af et sådant kursus indebar efter Mogens Guildals mening en tilbundsgående forberedelse, og i november lukkede man derfor skolen i to dage, for at lærerne kunne deltage i et lokalkursus, hvor de lærte om mulighederne og ulemperne ved brug af EDB i undervisningen. Næsten alle lærere deltog, og i årsskriftet fra 1983-84 kunne Mogens Guildal glæde sig over, "at HAGs lærere i dag nok må siges at være bedre rustet til at starte 30-timers kursus på et tilfredsstillende niveau, end de ville have været for et år siden".

Skolen rådede dengang i sit lille EDB-rum over 8 mikrodaturer med diskettstationer og en fælles printer. Og Mogens Guildal gav i årsskriftet udtryk for ærgrelse over, at det "desværre stadig primært var matematikere og primært drenge, man så i EDB-rummet" – et faktum han håbede, nu ville ændre sig: "EDB er i høj grad også for piger og i lige

så høj grad også for sproglige". Og han håbede, at med 30-timers-kurset ville eleverne på HAG nu få en indsigt i, hvordan datamater faktisk fungerer og dermed i langt højere grad blive i stand til at deltage i den teknologidebat, der foregik i de år.

Starten på den nye fagverden – EDB
klip fra Helsingør Dagblad november 1983

Teater- og musicaltraditionen grundlægges

Allerede det første år på Rønnebær Allé gik fire aktive lærere og mange elever i gang med at lave en teatergruppe – "Klapmand": Dansk lærerne Jon Høyer, der kom fra "det gamle Helsingør Gymnasium" og var blevet på stedet – og Ole Hartelius, dansk- og musiklæreren Niels Erik Johansen og billedkunstlæreren Ebbe Møllermark samarbejdede med eleverne om at sætte en forestilling op, og da det blev en succes, satte man i 1980-81 "Styrmand Carlsens Flamme" op. Det var et stort arbejde, så de 4 lærere holdt en pause året efter – men min sandtten kom der alligevel en ren elevorganiseret forestilling op at stå: "Her bor de gale" – og i årene efter først Dario Fo's "Syvende bud: Stjæl lidt mindre" og så Kjeld Abels "Melodien, der blev væk". Igen og igen understregede eleverne, at "Klapmand" var vigtig:

"Klapmand er ikke bare en forening, der laver skolekomedie, men også en tradition",

som Claus Uhland skrev i årsskriftet fra 1983:

"En tradition, der bør holdes, da det skaber kontakt og sammenhold årgangene imellem. Derfor ønsker vi fra Klapmand, at denne tradition må gå videre".

Til en koncert med komikerparret Monrad og Rislund i april 1986 skulle fire af eleverne medvirke som opvarmning med deres komikergruppe "Onkel Dum og Bananerne". Kækt udtalte de til Helsingør Dagblad, at det "burde være Monrad og Rislund,

der varmede op til dem" – bifaldet antydede, at de havde ret – her mere end 30 år efter kan vi konstatere, at den ene, Jens Korse, gjorde siden karriere i "Selvsving" på DR, mens de tre øvrige står bag nogle af de største musical-succes'er i Danmark – startende med "Atlantis", siden med "Skammerens Datter" og "Jordens Søjler".

Billeder fra musical'en "Hey Jude", november 2018

Foto: Mogens Guildal

Gymnasiet får nyt navn - nu igen - men bliver ikke "frigymnasium"

Det gamle Helsingør Gymnasium havde som ovenfor nævnt først været et kommunalt, derpå et amtligt gymnasium. Midt i 1980'erne enedes politikerne om, at alle landets gymnasier burde høre under de amtskommuner, man havde oprettet med kommunalreformen i 1970. I Frederiksborg Amt betød det, at de to gamle statsskoler - Frederiksborg Statsskole i Hillerød og Rungsted Statsskole - nu skulle overflyttes til Frederiksborg Amt, der allerede administrerede de otte andre. Begge skoler talte om stolte traditioner og om splitflaget, man som statsligt gymnasium havde lov at flage med - men reformen blev gennemført - dog med den ikke helt logiske konsekvens, at man nu blot navngav gymnasierne efter byen, de lå i - bortset fra Frederiksborg Statsskole, der fik lov til at beholde "Frederiksborg" og blev til Frederiksborg Gymnasium. Så efter i det første år at have heddet Frederiksborg Amtsgymnasium Helsingør og fra 1979 Helsingør Amtsgymnasium skiftede det nye gymnasium nu igen navn og blev til Helsingør Gymnasium, som det har heddet siden.

Gymnasiet skulle også have startet et yderst spændende projekt i august 1986: Sammen med lærere, elever og amtets undervisningsdirektorat havde Uffe Gravers Pedersen udarbejdet et forslag, hvor gymnasiet i højere grad ville åbne sig for lokalsamfundet og "tage det lokale erhvervsliv i hånden", som Helsingør Dagblad formulerede det. I november 1985 godkendte Frederiksborg Amt enstemmigt forslaget, og så gik det videre til Under-

visningsministeriet, der også skulle godkende det. Men nu opstod der problemer omkring et af forsøgets enkeltdele: Som led i forsøget skulle der også arbejdes med nye ledelsesformer, idet en lang række beføjelser nu ville blive lagt ud til gymnasiet selv. Til amternes blad - "Amtet" - forklarede Uffe Gravers, at "det skete i et forsøg på at demokratisere ledelsesprocessen, således at også eleverne får større indflydelse". Men en del af lærerne var imod den del af forsøget, der indebar udnævnelsen af en "vicerektor" - og dette medførte, at formanden for Frederiksborg Amts undervisnings- og kulturudvalg, Dan Ove Pedersen nu også var imod - efter længe varmt at have støttet forslaget. Han fik Venstre med på sin side - kun De Konservative støttede nu forslaget - og den 10. april måtte Uffe Gravers Pedersen i Frederiksborg Amtsavis konkludere:

"Det er selvsagt med stor beklagelse, at jeg må konstatere, at friamtsforslaget ikke kan realiseres. Mange gode kræfter har bidraget til at udvikle udkastet til det forslag som har mødt så stor interesse både i ind- og udland. Det har også været en glæde for mig at opleve et godt og frugtbart samarbejde om idéerne og en interesse i amtsrådet og amtsforvaltningen for at prøve nye veje."

Uffe Gravers bliver direktør i Undervisningsministeriet

Uffe Gravers Pedersen holder tale for sin sidste HG-årgang juni 1986 – Foto: Poul Viktor Jensen

Fredag den 20. juni blev HAGs 6. årgang dimetteret – fem dage efter kom meddelelsen fra Undervisningsministeriet, at Uffe Gravers Pedersen var blevet udnævnt til direktør for Direktoratet for Gymnasieskolerne og HF. Uffe Gravers havde i de to forrige år på undervisningsminister Bertel Haarders foranledning ledet en arbejdsgruppe om gymnasiets fremtid og et udvalg om pædagogisk tilsyn – nu skulle han sammen med Haarder arbejde videre med en ny gymnasireform, der i den netop afsluttede folketingssamling ikke havde kunnet skabe flertal.

”Omstillingsparat gymnasiedirektør” kaldte Marianne Fogtmann sit portræt af Uffe Gravers i Frederiksborg Amts Avis dagens efter udnævnelserne:

”Absolut opstillingsparat lyder skudsmålet for Helsingør Gymnasiums 44-årige rektor Uffe Gravers Pedersen, der nu skal være direktør i Direktoratet for Gymnasieskolerne og HF. Jobbet får han på en åremålskontrakt, som endnu ikke er forhandlet helt færdig”

Schlüter-regeringen havde udnævnt tre direktører udefra til tre ledige topposter i Undervisningsministeriet Bertel Haarder begrundede det i Berlingske Tidende med, at han ”havde lagt vægt på, at de tre skulle kunne inspirere både ministeriet og den omgivende verden, som ministeriet skal i stadig tættere samarbejde med”.

Det var nye ledere – men også en ny ansættelsesform, idet Firkloverregeringen havde til hensigt i større grad at bruge åremålskontrakter – at topledere i ministerierne altså skulle ansættes for måske 3 eller 6 år med mulighed for forlængelse.

Rektorstillingen på Helsingør Gymnasium blev derfor ikke i første omgang slået op, men Rektors stedfortræder, Otto Rühl, blev foreløbig konstitueret som rektor. Han havde administrativ erfaring fra både Institut for Samtidshistorie og Institut for Religionshistorie på Københavns Universitet, hvor han havde siddet i institutrådet – og han havde været formand for studienævnet i kristendomskundskab sammesteds. Han var ansat på gymnasiet med den store gruppe nye lærere i 1979 og var straks kommet med i ledelsen – fra 1983 som rektors stedfortræder – efter Bonnie Hegner.

Otto Rühl, konstitueret rektor 1986-1987

Som stedfortræder for Otto Rühl fungerede Bent Christensen, og skolen havde samtidig fået nye sekretærer, da Lis Mejsler og Irena Larsen var stoppet i foråret og afløst af Gitte Sørensen, der hidtil havde været kontorelev på HG og Birthe Jensen, der kom fra en sekretærstilling hos FDF'erne.

Frederiksborg Amtsavis problematiserede ved skoleårets start denne situation under overskriften "Kan ikke få ny rektor" – så længe det ikke var af-

Birthe Eva Jensen – gymnasiets sekretær 1986-2005

klaret, hvor mange år åremålsansættelsen skulle vare, så længe havde Uffe Gravers Pedersen jo ikke kunnet hverken søge orlov – eller evt. sige op. Først da Akademikernes Centralorganisation i oktober gik ind i forhandlingerne, skete der noget:

"En fuldstændig uacceptabel og uholdbar måde at behandle tre mennesker på, som har forladt gode jobs for at komme til undervisningsministeriet." Disse ord udtalt af formanden af Akademikernes Centralorgani-

sation, Erik Stengaard, gælder det rod, der bydes tre nyansatte chefer i samme ministerium, blandt de tre er den tidligere rektor for Helsingør Gymnasium, Uffe Gravers Pedersen.

To dage efter blev Uffe Gravers Pedersen fastansat som chef for Direktoratet, og han kunne nu sige sin stilling op.

Uffe Gravers Pedersen blev i ministeriet til 1998. Han søgte da stillingen som vicerektor ved Europaskolen i Bergen, Holland og var her til 2003, hvor han blev rektor/vicerektor ved Europaskolen i Culham ved Oxford, hvor han var til 2009. Hans meget store viden om uddannelsespolitik blev meget brugt – også mens han endnu var i England – således var han fra 2005-07 næstformand i bestyrelsen for Danmarks Pædagogiske Universitet og kom i 2005 med i følgegruppen for Gymnasireformen. Efter sin hjemkomst fra England virkede han som ekstern konsulent i Københavns Kommune vedr. oprettelsen af en Europaskole, studerede tysk og var i 2012 ulandsfrivillig som engelsklærer i Vietnam.

Velkommen til flygtningene |

Tre uger efter at have budt de nye elever velkomne, kunne Otto Rühl byde yderligere 17 andre elever velkommen: Iranske flygtninge. De skulle tage studentereksamen på et år, idet man de første år, hvor der under krigen mellem Iran og Irak var kommet flygtninge til Danmark, blot havde sat dem i gang på de videregående uddannelser, hvis de havde studentereksamen hjemmefra:

Til Frederiksborg Amts Avis forklarede Otto Rühl:

"Denne ordning er ny, og den sigter på at rette tidligere fejltagelser", fortæller Otto Rühl. "Før gik flygtningene direkte ind på de videregående uddannelser, og det kan være sin sag at følge undervisningen i tekniske fag, med de væld af fagudtryk, man finder der. Så vores kursus skal være et supplement og en fordanskning af elevernes tidligere uddannelser".

Indslusningskurset, som tilbuddet hed, rummede undervisning i dansk, historie, samtidsorientering og engelsk – i andre fag var flygtningene delt op med henblik på enten at tage en teknisk-naturvidenskabelig eksamen eller en økonomisk-handelsrettet eksamen.

Når man tænker på de næste årtiers flygtningedebat er det interessant, at der fra skolens side blev gjort rigtig meget for at orientere eleverne, før de nye studerende kom:

Carl P. Knudsen ny rektor |

"Når iranerne, der udgør 95 procent af gruppen, starter, er vores andre elever allerede informeret om, hvad de er for nogen, og hvorfor de er her", fortæller Otto Rühl, konstitueret rektor på Helsingør Gymnasium.

"Alle elever har fået meddelelse med hjem, og der er afsat en time til orientering i klasserne om Islam og om Irans nyere historie. Vores 1.g- elever var kun otte år, da Khomeini tog magten i Iran, for dem har han altid været der. Målet er, at eleverne skal kende flygtningenes baggrund."

Det første hold tog deres eksamen samtidig med årgang 1987. Ved translokationen talte den iranske elev Siamak og takkede Danmark for uddannelsen. Han sluttede sin tale på dansk med følgende ord:

"Vi håber, der snart kommer en dag, hvor fredsdueen igen kan flyve på den iranske himmel. Og den dag, hvor friheden og demokratiet bliver født i Iran, så ved I danskere, at der findes et land dernede, hvor folk vil byde jer rigtig hjertelig velkommen.

Vi har håbet, vi har lysten og vi har kraften til at arbejde for freden. Vi håber, at der kommer en dag, hvor I og vi og folk fra andre lande vil kæmpe på samme front for fred og frihed og menneskerettigheder over hele verden. Tak."

Med Uffe Gravers Pedersens afskedsansøgning til amtet ultimo oktober, kunne rektorstillingen nu slås op – og i starten af februar blev det offentliggjort, at det blev Carl P. Knudsen fra Allerød Gymnasium, der skulle være gymnasiets nye rektor.

Carl P. Knudsen var kandidat fra Århus Universitet fra 1969 med fysik som hovedfag og matematik som bifag. Efter et job ved Fysisk Institut i Århus, var turen gået til København som stipendiat ved Nordisk Institut for Teoretisk Atomfysik.

Carl P. Knudsen startede på undervisningen i 1973 på Statens og Hovedstadskommunernes Kursus. Efter et år på Herlev Statsskole var han med fra starten på Allerød Gymnasium i 1978 – altså samme år, som "Nødgymnasiet" var startet i Helsingør. Allerede fra 1976 havde han været formand for Fysiklærerforeningen, og i 1981 var han blevet udnævnt til fagkonsulent i fysik i undervisningsministeriet. Så som med Norbøll og Bostrup på det gamle Helsingør Gymnasium havde HG nu igen fået en naturvidenskabelig kapacitet som rektor.

Rektorskiftet skete faktisk i Irland – Frederiksborg Amt havde sendt alle ti rektorer på en studietur og både den konstituerede og den kommende rektor fra Helsingør Gymnasium var med på turen, der bl.a. gik til Cork og Dublin. Men den 7. april blev Carl P. Knudsen officielt "indsat" som rektor ved en festlig samling på gymnasiet med Amtsborgmester og Skoledirektør og repræsentanter fra alle folkeskolerne i Helsingør Kommune.

Carl P. Knudsen – rektor på HG 1987-2008
Her fotograferet ved sin indsættelse april 1987 af
Poul Viktor Jensen

Med henblik på det kommende årtis problemer er det interessant at konstatere, at Carl P. Knudsen straks i et interview med ugeavisen "Op og ned langs kysten" skitserede den første og største udfordring:

"I løbet af de næste 8-10 år vil de 16-19-åriges ungdomsårgang falde med 1/3 i forhold til det nuværende elevpotentiale. Det betyder at gymnasiernes skal indrette sig efter det lavere elevtal og samtidig imødegå samfundets krav om større teknisk viden og indsigt".

Carl P. Knudsen forklarede senere i interviewet, at

"Vi har søgt om støtte, fordi vi godt vil bevare de nuværende lærerkræfter. Det er for at forhindre en lærerflugt og udtømning af lærerressourcerne, når elev og timetallet formindskes. Vi forestiller os at kunne tilbyde lærerkapacitet og undervisning til lokalområdet, så lærerne på den måde kan supplere timeantallet."

Gymnasireformen i 1988 – nye fag, nye muligheder

Endnu i 1987 startede der syv nye klasser, men året efter, i 1988 kun seks. De startede til gengæld på en helt ny gymnasieform – valgfagsgymnasiet.

Også efter 1988 valgte man før gymnasiet mellem den sproglige og den matematiske afdeling – men hvor man siden 60'erne så efter 1.g havde skullet vælge mellem de fire sproglige og de tre matematiske grene, så kom der nu et langt friere valg.

Alle elever skulle nu have to fag på højt niveau, men de kunne sammensættes efter eget ønske – så man kunne tage biologi og tysk, samfundsfag og engelsk eller fysik og fransk. Fransk var dog det fag, som "led" mest efter reformen – længe havde det været svært at forklare, at alle – sproglige som matematikere – skulle have tre års fransk, mens matematikerne måtte nøjes med ét års engelsk – eller tysk. På de videregående studier var det ikke just lærebøger på fransk, der dominerede – nu fik alle elever mindst to års engelsk på samme niveau – og både sproglige og matematikere kunne så vælge det på højt niveau i 3.g.

Der blev også indført en studieforberegende stor skriftlig opgave i 3.g – SSO'en – Den Store Skriftlige Opgave eller 3.g-opgaven – den kunne skrives i dansk eller historie, som fortsat var fællesfag på højt niveau – eller i et af de højniveaufag, man havde valgt efter 1.g.

Endelig indførtes nye valgfag og flere lærere efteruddannede sig for at kunne undervise i disse: Ole

Hartelius med dansk og idræt læste psykologi, Jon Høyer med dansk og oldtidskundskab drama, Tom Sinding med historie og geografi erhversøkonomi og Margrethe Tjalve med dansk og religion filosofi. Også flere matematik-lærere måtte på efteruddannelse, idet "matematik for sproglige" afløstes af et bredere "naturfag", der også inddrog fysik og kemi.

Eleverne, der startede i august 1988 kom også hurtigt til fest: I oktober fejrede man HGs 10-års-fødselsdag med en festlig morgensamling med både Ole Bostrup og Uffe Gravers og derpå udflugt med veteraner til Fredensborg, hvor man udklædte lejrede sig i græsset og spiste den medbragte frokostkurv. Om aftenen var der så den traditionelle fødselsdagsfest på gymnasiet.

HG fejrer 10-års-fødselsdag i oktober 1988

Her hele fire rektorer - fra venstre
den konstituerede de første måneder i 1978, Ole Bostrup
Uffe Gravers Pedersen 1978-86
den konstituerede 1986-87 Otto Rühl
og rektor Carl P. Knudsen 1987-2008.

Foto: Poul Viktor Jensen

Fra 30 timers kursus til internet |

Selvfølgelig var man fortsat med 30-timers EDB-kurserne. Men omkring 1992-93 skete der et paradigmeskift om hele dette med EDB – først og fremmest grundet internettet, som meget hurtigt blev indfaset i den danske gymnasieskole. På meget få år skiftede IT fra at være noget lidt ”nørdet” til at være noget, som virkelig var relevant i alle mulige undervisnings-sammenhænge. Tekstbehandling og hjemmesider blev på meget få år bærende elementer i undervisningen i alle fag – 3.g-opgaven blev ikke længere skrevet på skrivemaskine, men ved brug af tekstbehandling – og flere og flere informationer blev hentet på internettet. De næste 25 år gik udviklingen endnu hurtigere – og nu i 2018 diskuteres ivrigt brugen af internettet ved eksamen – når man bruger nettet gennem alle tre år, er det næsten umuligt at forestille sig en eksamen uden internet.

Lin Utzons udsmykning af døren i festsalen
Foto: Mogens Guildal

Lin Utzon udsmykkede HG |

Med skoleåret 1991-92 havde HG nu været i lejede bygninger i tolv år – og intet tydede umiddelbart på, at det snart ville ændre sig. Derfor lagde Carl P. Knudsen vægt på, at bygningerne i hvert fald skulle forskønnes – og i september 1991 stod Helsingør Gymnasium på den anden ende. Carl P. Knudsen forklarede til Frederiksborg Amts Avis:

”Vi ved, at der findes mange kreative kræfter blandt vore elever og at der i det daglige arbejde ofte kun er sparsomme muligheder for at de kan komme frem. Hvis vi kan mane alle disse evner frem og lade dem sætte spor overalt på skolen, vil den blive en smukkere ramme om hverdagen – og vi vil dagligt blive mindet om, hvem vi også er!”

Temaugens oprindelige udgangspunkt havde været et udsmykningsprojekt, som skolens lærere havde udarbejdet i samarbejde med kunstneren Lin Utzon. Dette pilotprojekt havde i første omgang resulteret i et par portaler omkring to døre ved skolens festsal og senere i en portal omkring en dør i C-fløjen.

”Tilfredsheden med disse portaler er så stor, at det er besluttet at udsmykke de to lange gange i fløj C på samme måde. De involverede lærere har været meget begejstrede over at deltage i pilotprojektet og det er nu oplagt at inddrage eleverne i dette positive projekt”, forklarer Carl P. Knudsen.

"Lin Utzon har accepteret at fortsætte som vejleder på denne del af projektet, og dette lille mirakel gav os mod til at bede andre kapaciteter om at give Helsingør Gymnasiums temauge noget af deres tid og viden, så de kan tilføre elever og lærere inspiration og færdigheder. Vi er benovede over den imødekommenthed, vi har mødt hos mange travle mennesker, når vi har bedt dem hjælpe os", siger rektor.

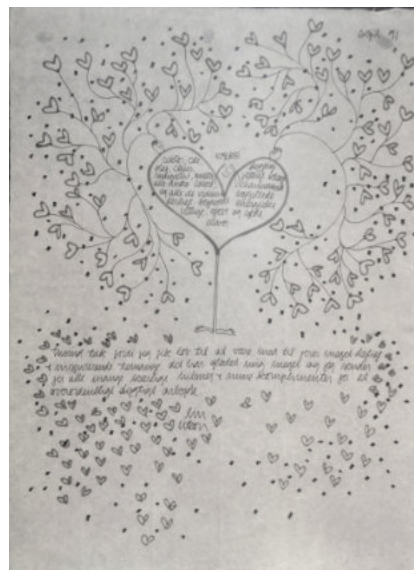
Nu gik eleverne i gang med at lave Lin Utzon-portaler til C-fløjen
Foto: Mogens Guildal

Sidste skoledag har altid været præget af muntre udklædninger - her er det årgang 1993, der spændt venter på eksamensfagene
Foto: Kim Thøgersen, Frederiksborg Amts Avis

Nu skinnede C-fløjen også med Lin Utzon-kunst
Foto: Mogens Guildal

Kunstneren Lin Utzons tak til lærere og elever for samarbejdet
Foto: Mogens Guildal

Skal HG lukke ? |

Gymnasiet fortsatte med at få elever – men klart færre end i 1980'erne, som Carl P. Knudsen allerede havde forudsagt ved sin tiltræden i 1987. Endnu i 1990 startede der syv nye klasser, i 1991 seks og i 1992 og 1993 kun fem. Stor var glæden derfor, da der i august 1994 startede syv nye klasser – igen var der en 1.c – igen var der i 1.u – traditionelt set hed de første tre matematikerklasser altid x, y og z – og derpå sprang man tilbage til u og v.

Men i november samme år kom den største trussel, gymnasiet havde været udsat for i sine 16 år: HG skulle lægges sammen med Espergærde Gymnasium – under navnet "Helsingør Gymnasium". "Nødgymnasiet" skulle være en parentes – efter 16 år skulle der nu igen kun være ét gymnasium – det i Espergærde. Det ville blive et af landets største gymnasier med 35 klasser – og med Carl P. Knudsen som rektor – Ole Bostrup var stoppet i Espergærde.

Planen var blevet til i hemmelighed – der ligger et forslag til en tids- og handlingsplan, der minut for minut gennemgår begivenhederne tirsdag den 8. november 1994, hvor planen skulle offentliggøres. Carl P. Knudsen og den konstituerede rektor på Espergærde Gymnasium, Eva Hoffmann-Bang, skulle orienteres mellem 12 og 12.45 – derpå tillidsrepræsentanterne og formændene for de pædagogiske råd – tidligere lærerrådene – og efter 15.50 skulle Helsingør Kommune orienteres – det var trods alt dem, der ejede bygningerne – og man planlagde at flytte Social- og Sundhedsskolen ind i lokalerne på Rønnebær Allé.

Elever og lærere på Helsingør Gymnasium blev orienteret omkring kl. 14 – og alle var naturligvis dybt chokerede.

Som Frederiksborg Amts Avis skrev næste morgen:

"Meddelelsen blev givet kl. 14, og kort efter summede gangene på de to gymnasier af protester. Borgmester Per Tærsebøl vil stille sig i spidsen for oprøret mod amtet. Han mener sagtens, det kan lade sig gøre at finde andre lokaler til Social- og Sundhedsuddannelsen, bl.a. peger han på ledige lokaler på Erhvervsskolen"

Helsingør skal have sit eget gymnasium, slår han fast. Også de to bestyrelser på gymnasiene er stærkt utilfredse. Især er de fortørnede over, at de ikke er inddraget i beslutningsprocessen. Men formanden for amtets udvalg for Uddannelse og Erhverv Jørgen Christiansen (V) er ikke i tvivl. Det er en god plan til glæde for Helsingør.

Dermed er der lagt op til en varm debat, indtil amtsrådet 15. december skal tage beslutningen."

Man kan roligt sige, at borgmester Per Tærsebøl "stillede sig i spidsen for oprøret mod amtet". Kl. 8 næste morgen – onsdag den 9. november – kom han cyklede op til HG for at berolige de oprørte lærere: "Dette ville kommunen aldrig acceptere".

Torsdag den 10. november skete der det, som forslagsstillerne, Venstre med Jørgen Christiansen, og

Konservative med Kirsten Ebbensgaard, åbenbart ikke havde regnet med: Bo Grønlund, konservativt amtsrådsmedlem, gjorde i Helsingør Dagblad klart, at han var rystet over gymnasieplanerne og "ville kæmpe med næb og kløer for at Helsingør Gymnasium blev bevaret."

De næste fire dage bølgede debatten, og lørdag var der en demonstration gennem Helsingør – med Helsingørs konservative borgmester og partifælle til Kirsten Ebbensgaard i spidsen:

"Tærsebøl er fin – Amtet er til grin!"

Og "Ebbensgaard er skør – bevar Helsingør"

gjaldede det gennem Helsingørs gader – og Per Tærsebøl udtalte til Berlingske Tidende:

"Det er ikke bare frækt, det er flabet, at vi i Helsingør Byråd som de sidste orienteres om amtsrådets planer," sagde Per Tærsebøl, der lovede at byrådet samlet vil kæmpe for at bevare gymnasiet i Helsingør.

Han skal på tirsdag have et møde med sin partifælle, men i dette tilfælde modstander, amtsborgmester Kirsten Ebbensgaard"

Mandag eftermiddag kunne Helsingør Dagblad meddele, at det politiske flertal var væk: "Gymnasielukning synes afværget". Sent lørdag aften var Venstres amtsrådsmedlem Karin Olesen fra Fredensborg kommet hjem fra en uges rejse, og efter at have sat sig ind i sagen, gjorde hun det helt klart overfor Dagbladet:

Demonstration for at bevare Helsingør Gymnasium i november 1994

Foto: Frederiksborg Amts Avis

Fra demonstrationen i Helsingør

Foto: Poul Viktor Jensen

"Jeg kom hjem sent lørdag aften efter at have været bortrejst en uge og begyndte derpå at læse aviserne. Da jeg læste om sammenlægningen i Helsingør, tænkte jeg, at det var sgu en løgn, fortæller Karin Olsen.

Borgmester Per Tærsebøl taler ved demonstrationen på Simon Spies' plads – Foto: Poul Viktor Jensen

"Jeg har intet hørt eller fået henvendelse om de planer, som man har arbejdet med i uddannelses- og erhvervsforvaltningen. Og bortset fra aviserne ved jeg ikke noget, fordi det eneste materiale, jeg har fået, er en pressemeddelelse magen til den. Pressen har fået. Desuden har jeg fået et brev fra Helsingør Gymnasiums pædagogiske Råd, hvor der rejses en række relevante spørgsmål" fortæller Karin Olesen.

Tirsdag aften var der borgermøde på gymnasiet – det er ikke for meget at sige, at Helsingør så amtets forslag som et klart overgreb mod byen som sådan, og interessen var overvældende – i øvrigt også udenfor amtet – det var jo ikke eneste sted, man kunne forestille sig gymnasienedlæggelser.

På borgermødet blev det klart, at hele oppositionen i amtsrådet – RV, S og SF – følte sig stærkt provokeret af hele proceduren – dette at beslutningen blev meldt ud, uden at politikerne i amtsrådet var

Per Tærsebøl og S-medlem af Amtsrådet Carsten Bo Jensen synger for på Kronborgvalse – Foto: Poul Viktor Jensen

inddraget. Tonny Husted fra SF mente simpelthen, proceduren var ulovlig, og den radikale Poul Sloth kaldte den udemokratisk.

Det blev under mødet klart, at det materiale, forvaltningen i amtet havde fremlagt, indeholdt flere fejl: Studievejleder Tom Sinding fortalte, at amtets tal stammede fra året før, hvor der var 11 spor på de to gymnasier tilsammen – nu var der tretten – takket være de to ekstra klasser i Helsingør. Og gymnasiets skemalægger, Kirsten Sørensen, påviste, at man havde regnet med for mange lokaler i forhold til, hvad der egentlig var på Espergærde Gymnasium – det var svært at undervise klasser i depotrum!

Helsingør Dagblad sluttede sin reportage fra mødet med et afsnit med overskriften Berlinmur:

"Gennem hele aftenen kom der mange indlæg fra elever og forældre, der alle fortalte, at de var glade for skolen, og at det var vigtigt at have et gymnasium i byen, og at det er en

fordel for alle, at der er to gymnasier med så forskellig profil, som det er tilfældet med Espergærde og Helsingør Gymnasium.

Randi Hansen, medlem af bestyrelsen for Helsingør Gymnasium og medlem af amtsrådet for Socialdemokratiet, udtrykte det således

.. Der går en usynlig Berlinmur mellem Helsingør og Espergærde. Helsingørerne har det med Agnetevej, som Københavnerne med Valby Bakke.

Den mur kunne ikke mærkes i går, hvor mange elever og lærere fra Espergærde Gymnasium var mødt op for at støtte Helsingør Gymnasium."

Under mødet var det tydeligt, at især Amtsborgmester Kirsten Ebbensgaard var i defensen – allerede inden mødet havde hun til Berlingske Tidende udtalt, at "man en anden gang nok skulle høre politikerne først" – og avisen havde onsdag overskriften "Oprør i Venstre redder gymnasium".

Torsdag kunne Helsingør Dagblad fortælle, at næstformanden for udvalget for uddannelse og erhverv, den radikale Poul Sloth Hansen, nu truede med at gå som næstformand, "hvis der ikke fremover blev mere åbenhed og information om forvaltningens påfund". Sagen havde virkelig slået skår i samarbejds klimaet i amtsrådet.

Dette var nok også noget af baggrunden for, at amtsrådet på sit møde torsdag aften enstemmigt besluttede at droppe forslaget. Kirsten Ebbensgaard skulle hurtigt have afsluttet den pinlige sag, så allerede inden debatten startede, satte hun et forslag til afstemning:

"Den iværksatte administrative høring af de berørte parter stoppes, og forslaget om en sammenlægning af Helsingør og Espergærde Gymnasium i Espergærde Gymnasiums bygninger, flytning af HF Øst og Voksenuddannelsescentret til Helsingør Gymnasiums bygninger og placering af en del af Social- og Sundhedsuddannelserne på Espergærde Skole bortfalder"

Elever og lærere ved Amtsrådsmødet november 1994
Foto: Paul-Erik Nielsen, Frederiksborg Amts Avis

"Gymnasiet er reddet" - morgensamling efter sejren - forrest tillidsmand og historie-/samfundsfagslærer Per Skafsgaard
Foto: Kim Thøgersen, Frederiksborg Amts Avis

Og så blev gymnasiet lukket for resten af dagen. Lektor Flemming Jensen med plakaten, der fortalte om lukningen. Flemming Jensen var vicerektor 1993-2016 og konstitueret rektor efter såvel Carl P. Knudsen som under Kristian Jacobsens barselsorlov og efter hans afgang til Sorø Akademi

Berlingske Tidende havde denne overskrift: "Unge vandt opgør om gymnasier" om aftenens beslutning, og Helsingør Dagblad skrev i sin leder "Fornuften sejrede" – og da man stadig var en eftermiddagsavis, kunne Dagbladet også sætte billedet af Tom Sinding, der sætter en meddelelse på gymnasiets indgang: "Lukket på grund af glæde", på forsiden og bringe billeder fra festen på gymnasiet, da alle kl. 10 var orienteret om aftenens lykkelige udfald.

Dagbladet gjorde også klart, hvem "skurken" var:

"Det er ingen tvivl om, at direktøren for uddannelse og erhverv, Finn Lindhard, har indtaget en hovedrolle i sagsforløbet. Han har i virkeligheden ikke erkendt, at "de lukkede døres" tid er forbi – og dermed er han ude af trit med de politikere, der ønsker åbenhed og fornyelse i amtsrådets arbejde."

Samme holdning havde bladet "Gymnasieskolen", der i sin leder under overskriften "Molbo-sagen i Frederiksborg Amt" skrev:

"Det roder i Frederiksborg Amts forvaltning for uddannelse og erhverv, og det har det efterhånden gjort i mange år."

I nummeret to uger senere over overskriften "Ni dage der rystede Helsingør" citerede "Gymnasieskolen" "Frederiksborg Amts Avis" for, at sagen havde haft den effekt på amtsborgmester Kirsten Ebbensgaard (K), at hun havde lært aldrig at røre ved gymnasierne. Gymnasieskolen havde også fået fat på Finn Lindhard, der til bladet udtalte, at han

Rektor Kristian Jakobsen udnævner i januar 2010 gymnasiets redningsmand til æreslektor - Foto: Mogens Guildal

“naturligvis tager amtsrådets beslutning til efterretning om ikke at fortsætte den administrative plan, som forvaltningen havde lagt frem”.

Hvis Finn Lindhard var ”skurken”, var der ingen tvivl om ”helten” – borgmester Per Tærsebøl kæmpede i alle ni dage hårdt for at bevare Helsingør Gymnasium. Som tak samlede lærere og elever ind til en ny cykel – hans gamle var netop blevet stjålet – og gymnasiet oplevede ved overrækkelsen en hidtil ukendt side af borgmesteren – da det gik op for, at cyklen faktisk var en gave som tak, vidste han i næsten ét minut ikke, hvad han skulle sige!

Da Per Tærsebøl i 2009 blev ”kuppet” fra borgmesterposten, udnævnte gymnasiet ham til ”æreslektor”, og han er hvert år gæst ved translokationen.

I 1995 var der ansøgere til seks nye klasser – på ny en tilbagegang – men dog stadig flere end i starten af 90’erne.

Internationaliseringen tager fart |

I 1989 var Berlin-muren faldet, i oktober 1990 blev de to tyske stater genforenet – og gymnasiets nyansatte tysk- og biologilærere, Volker Petersen, gjorde klart, at nu måtte man da knytte bånd til vore nærmeste naboer sydpå. Siden 1945 havde det været byer som Flensborg, Lübeck og Hamborg – men i lige linje sydpå for Helsingør lå jo den genopståede tyske delstat ”Mecklenburg-Vorpommern” med en by som Rostock – som de fleste danskere kun kendte fra gennemkørslen gennem ”DDR” til Berlin. Volker Petersen tog nu kontakt til skolemyndighederne i Rostock og fik forbindelse til et gymnasium i bydelen Schmarl – mellem Warnemünde og Rostocks centrum. I oktober 1991 drog de første lærere og elever med Volker Petersen til Gymnasium Schmal – og mødte en virkelighed langt fra den danske. I sommerferien var alle lærere

2.z med Mogens Guildal og Olaf Hauge i USA 1993
Foto: Mogens Guildal

i Rostock-området blev nyfordelt på alle skolerne – der havde jo været Stasi-spioner på alle lærerværelser og nu prøvede man at starte på ny.

Russisk havde indtil 1990 været første fremmedsprog – de elever, der havde haft russisk fra 5.klasse skulle selvfølgelig køre videre med dette – men

engelsk var noget mere brugbart i det nye, samlede Tyskland – men hvor fik man engelsklærere fra? Og hvad med historieundervisningen – hvordan fortælle alle ældre elever, at meget af det, de var blevet undervist i, var politisk propaganda – hvordan nu arbejde med Tysklands splittelse 1948/49 – med folkeopstanden i "DDR" i 1953, med Berlin-muren i 1961 etc etc.?

Forbindelsen til Schmarl fortsatte op gennem 90'erne - men folk flyttede snart væk fra "Plattenbau"- - Betonbyggeriet - i Schmarl, og sidst i 1990'erne blev gymnasiet lukket. To gange mere udvekslede man med andre gymnasier i Rostock - men de tyske lærere magtede ikke at køre projektet videre.

I 1993 startede tysk- og idrætslæreren Marianne Steen Larsen så en udveksling med Martin Behaim Gymnasium i Nürnberg. Nürnberg rummede jo dels en masse minder om det ældre tyske Rige - men også mange minder fra det "Det tredje Rige" - med både området, hvor Nazipartiets "Rigspartidage" blev afholdt - og også lokalerne, hvor krigsforbryderprocessen i 1946 blev afholdt - "Nürnbergprocessen", hvor de nazistiske ledere blev dømt ved en international krigsforbryderdomstol.

Men verden var større end Tyskland - det havde Martin Behaim, som gymnasiet i Nürnberg var opkaldt efter, jo vist med verdens første globus fra 1491-93. I 1993 drog matematik og datalærer Mogens Guildal med sin kollega Olaf Hauge, der underviste i engelsk og dansk første gang en klasse (2z) med på studietur til USA. I en tid uden internet og med dyre telefonforbindelser var planlægningen vanskelig, og da billetter var dyre, krævede det en stor arbejdsindsats af klassen. Både ved decideret fabriks-arbejde, ved at alle elever i et halvt år gik med tøj med sponsorbetalte reklamer, og ved at varetage kantinedrift på skolen - herunder afholdelse af en stor Columbus 500-års jubilæumsfest med 3-retters middag for 400 personer i festsalen i 1992. Til gengæld fik eleverne fantastiske oplevelser i Washington DC, ophold hos amerikanske ven-

I sommeren 1994 kom der for første gang israelske elever fra Beer Tuvia High School på besøg på Helsingør Gymnasium - hver udveksling sin T-shirt - her fra den første i 1994/95

Foto: Mogens Guildal

Besøget af israelere medførte hvert år spændende samtaler - også med elever med muslimsk baggrund - her fra besøget i 2008

Foto: Mogens Guildal

skabs elever i Morgantown, West Virginia og til sidst (uden for den egentlige tur) en uge i Florida med bl.a. overværelse af en opsendelse af en Space Shuttle som et af højdepunkterne. Samlet

blev det en oplevelse for livet for både lærere og elever.

I 1993 kom også en henvendelse fra et gymnasium i Israel – Beer Tuvia High School tæt på Ashkalon og Ashdod syd for Tel Aviv. Læreren, Nir Tsoran, havde henvendt sig til den israelske ambassade for at få et venskabsgymnasium i Danmark – og da Otto Rühl op gennem 1980'erne og i 1992 var draget med gymnasiets Israel-studiekreds på sommerferie derned – en uge i Jerusalem, en uge ved Middelhavet og i Galilæa – blev Helsingør Gymnasium kontak- tet. Nu blev båndene knyttede – i 1994 tog Bonnie Hegner og Otto Rühl imod 20 unge israelere og deres lærere, Nir Tsoran og Efrat Ziv i Københavns Lufthavn, og den følgende påske drog de danske elever og lærere til Israel. Udvekslingen er fortsat nu gennem 25 år – med besøg her i sommeren i lige år – og genbesøg i Israel i Pesach – den jødiske påskefest – det følgende år.

Den oprindelige initiativtager, Nir Tsoran, døde desværre af ALS i 2009, men det er lykkedes hans gode ven og kollega, Ayala Shaish, at fortsætte det tætte samarbejde.

I august 1996 blev Ole Jelby fra Holte Gymnasium ansat i Helsingør. Holte Gymnasium – et privat gymnasium – var blevet nedlagt samme år grundet faldende elevtal og dårlig økonomi – og lærerne herfra blev spredt ud på andre gymnasier.

Kort før Holte Gymnasium lukkede, var det lykkedes Ole Jelby at oprette en venskabsforbindelse med Great Valley High School i Malvern udenfor Philadelphia i staten Pennsylvania. Jelby ville nu gerne fortsætte denne fra Helsingør – og efter nogen skepsis hos ledelsen – ville dette ikke blive

USA-udvekslingen 1997/98 - Great Valleys skolebus har alle år bragt vore elever ind til Philadelphia, til New York og Washington DC
Foto: Allan Ahle

alt for dyrt? – gennemsnitsindkomsten her var nok noget lavere end i Holte – blev der givet grønt lys – og allerede i april 97 kom et hold amerikanere til

Ole Jelby, der startede USA-udvekslingen i 1997 og Allan Ahle - tysk- og historielærer på HB 1995-2001 - med de amerikanere flyttede til Birkerød Gymnasium, som lærer på Great Valley High School i 1998

Endelig havde Helsingør Gymnasium allerede i 1992 fået et fjerde moderne fremmedsprog – spansk.

Flere og flere elever søgte spansk i stedet for tysk og fransk og i 1992 blev Anne Hansen ansat som gymnasiets første spansklærer, der også kunne undervise i mediefag – allerede i 1994 suppleret med Eva Høeg, idet spansk lynhurtigt blev en stor succes.

Færre og færre elever – hvad gør vi? |

Også i 1996 var der startet 6 klasser, men allerede i 1997 mistede man en og var nu nede på fem nye 1.g'ere og i 1998 så det rigtig sort ud: Der startede 4 nye 1.g'ere – to sproglige og to matematiske. Hvad skulle man gøre?

Som formand for pædagogisk råd rejste Ole Hartelius spørgsmålet, om lærerne ikke kunne bruge deres samlede viden i andre sammenhænge – uden for gymnasiet. En del kolleger havde skrevet lærebøger – Uffe Gravers den meget anvendte ”Engelsk grammatik med synonymmer”, Carl P. Knudsen ”Fysik for gymnasiet” og de to lærere på klassikerlinien, Bent Christensen og Gorm Tortzen, lavede både lærebøger og havde netop udgivet Christian IV.s latinske stile. I 1998 havde Helsingør Gymnasium været med til at arrangere den første landsdækkende naturvidenskabsfestival, og i 1999 udgav de to tysklærere, Ruth Eidseth Rebernik og Marianne Steen Larsen bogen ”Tochterliebe”.

Mogens Guildal, Olaf Hauge, der underviste i dansk og engelsk, Ole Hartelius og Per Skafsgaard, der underviste i samfundsfag og historie, men i disse år var blevet valgt til formand for samtlige gymnasielærere, dannede nu gruppen ”Viden a la Carte”, hvor man på HG kunne bestille foredragsholderne. Den bagvedliggende dagsorden var så, at al indtægt gik til gymnasiet.

Der blev også lavet en ”Afdeling for rekvireret Undervisning”, der stod for levering af skræddersyede kurser – f.eks. ”Praktisk pædagogikum” for kommunalt ansatte. Desværre opdagede Amtet, at der

jo var penge i dette og krævede derfor et overhead – dermed blev kurserne en del dyrere, der blev færre interesserede, og afdelingen lukkede efter nogle år.

Nogle lærere blev ”udlånt” til undervisning eller andre opgaver – f.eks. på ATP, som dansk-lærere på gymnasierne i Helsingborg og som konsulent på det nyoprettede Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier – alle steder fungerede det således, at man blev løskøbt – at den nye arbejdsgiver betalte til gymnasiet – og der på den måde blev flere timer til kollegerne.

Bonnie Hegner og Ole Hartelius var også med Carl P. Knudsen i undervisningsministeriet, hvor man fik penge til et projekt om ”kompetencestudier” – hvad mente man egentlig med dette begreb, som nu blev brugt i folkeskolen, på gymnasier og hf, på seminarer og sygeplejeuddannelser og på de højere læreanstalter?

Endelig påtog Mogens Guildal, Ole Hartelius og Tom Sinding sig flere opgaver som konsulenter for Undervisningsministeriet – en af dem handlede om, hvorvidt det kunne være en god idé at lade eleverne skrive den Store Skriftlige Opgave i flere fag – de nåede frem til, at det ikke var tilfældet – men dér fulgte man så ikke de gode råd, da man igen ændrede gymnasiet i 2005.

Det er her en vigtig pointe, at der var fuld enighed blandt alle lærere om, at ingen påtog sig arbejde med ekstraløn – alle timerne skulle gå til skolen.

At et gymnasium kunne gå fra at være syvspors til at være firspors med så få personaleomkostninger som det i disse år var tilfældet på Helsingør Gymnasium, vakte berettiget opsigt – i løbet af de 3-4

mest kritiske år blev der fyret i alt to kolleger, en tredje gik på pension et år før planlagt – og enkelte var på nedsat tid et enkelt skoleår.

I 1994 havde man reddet gymnasiet – nu reddede man ved et utroligt sammenhold næsten alle kollegers ansættelse.

Endelig nye bygninger? |

I november 1998 var HG igen blevet mindet om sine "uafklarede ejerforhold" – på de ni andre gymnasier i amtet skulle der nu bygges nye studiecentre med bibliotek og computerudstyr – men grundet "de uafklarede ejerforhold" i Helsingør overvejede embedsmændene i amtet at skrinlægge planerne for Helsingør.

Til Helsingør Dagblad udtalte Carl P.Knudsen;

"Hvis ikke at vi bliver opdateret på denne måde, så står vi jo tilbage med de gammeldags utidssvarende lokaler. Jeg forstår ikke begrundelsen omkring ejerforholdene. For umiddelbart vil der jo ikke blive ændret ved noget. Vi har hele tiden boet i lejede lokaler."

Per Tærsebøl, der som borgmester stadig fulgte gymnasiet tæt, gjorde over for Dagbladet opmærksom på, at der stadig var ni år tilbage af lejekontrakten – "så amtet bliver under ingen omstændigheder sat på porten før år 2007."

Tærsebøl havde kort forinden tilbudt amtet at købe gymnasiets bygninger – men amtsborgmester Lars Løkke Rasmussen sagde pænt nej. Bygningerne blev så alligevel solgt ved en "sale and lease back"-konstruktion – sammen med tre folkeskoler. Bygningerne var nu solgt – kommunen "leasede" dem tilbage – og lejede dem fortsat ud til Frederiksborg Amt. Det gjorde nok ikke "de uafklarede ejerforhold" klarere.

Midt i de dystre tider rent elevmæssigt omkring år 2000 spærrede lærerne øjnene op, da der allerede i efteråret 1999 var tale om, at der i løbet af de kommende 4-5 år ville være så mange unge, der ville på gymnasiet, at der ikke var plads til dem på amtets nuværende gymnasier. I en artikel i Helsingør Dagblad fra 31.8.99 tales der dog om, at det er i år 2012, der ville være elever nok til at fylde et nyt gymnasium:

"Vi har endnu ikke tallene for, hvor stigningen af elever vil være størst. Det arbejder vi i øjeblikket på, siger Claus Lange (V), der er formand for amtets udvalg for uddannelse, erhverv og kultur.

Men Helsingørområdet er helt givet et af de områder, hvor der vil være behov. Det kan ikke fuldstændig udelukkes, at der skal bygges et helt nyt gymnasium i området. Men om det bliver sådan en løsning eller en udbygning af et eller flere af gymnasierne i Helsingør, Espergærde eller måske Rungsted, er slet ikke overvejet endnu, siger han."

I Helsingør var man ikke i tvivl. Helsingør Dagblads chefredaktør, John Beck, skrev allerede i oktober en leder under overskriften "Hvor skal det nye gymnasium ligge?"

"Der har allerede været talt om at placere et evt. nyt gymnasium i Humlebæk eller Nivå med sidstnævnte som den mest sandsynlige løsning.

Formanden for HGs bestyrelse, kommunaldirektør Flemming Jensen, rektor Carl P.Knudsen og Bo Søby fra 3.z tager det symbolske spadestik til nye bygninger til Helsingør Gymnasium på Rasmus Knudsenvej

De første HG-studenter fra 1981 håbede med dette symbolske spadestik omsider efter 28 år at kunne sikre gymnasiet nye bygninger
Foto: Torben Sørensen

Men inden man kommer så langt, er det måske værd at se på Helsingør Gymnasium, som bor i lejede bygninger. Det vil være en nærliggende tanke at benytte lejligheden til at få et mere moderne gymnasium til erstatning for det nuværende."

Måske ville løftet fra 1979 alligevel blive opfyldt – at placeringen i de gamle lokaler på Rønnebær Allé kun var midlertidig.

Optimismen fortsatte – ”Amtet vil bygge nyt Helsingør Gymnasium” kunne Dagbladet fortælle 26. april 2000 – med den lille tilføjelse, at mødet i Uddannelsesudvalget ikke var slut endnu. I juni meddelte Helsingørs socialdemokrater, at der nu skulle sættes turbo under nyt lokalt gymnasium – og Per Tærsebøl sluttede sig straks til koret:

”Vi ved, at Frederiksborg Amt gerne vil udvide gymnasie-kapaciteten i Helsingør-området, og det er her, at væksten sker de kommende år. Vi har arealerne til at bygge et nyt stort gymnasium lige ved siden af Erhvervsskolen på Rasmus Knudsensvej, siger borgmester Per Tærsebøl”

Det begyndte også at haste: I foråret 2001 kunne Helsingør Dagblad fortælle, at der var sket et markant elevsvigt på Helsingør Gymnasium – og at en omfattende byggesag hos naboen, Skolen ved Rønnebær Allé, med fugt, skimmel og svamp blev set som hovedårsagen til, at Helsingørs folkeskoleelever nu fravalgte gymnasiets bygninger. I en leder krævede chefredaktør John Bech nu klart, at gymnasiet skulle have nogle nye bygninger:

”I længden er det ikke holdbart med de nuværende lokaleforhold for Helsingør Gymnasium, og problemerne er så aktuelt blevet skærpet af indeklima-problemerne på Skolen ved Rønnebær Allé og støj og støv fra de efterfølgende ombygningsarbejder.

Nu er det da også så heldigt, at der under alle omstændigheder skal ske en udvidelse af gymnasiekapaciteten i denne del af amtet og så er det jo oplagt at slå to fluer med ét smæk ved at bygge et nyt og større Helsingør Gymnasium ved siden af erhvervsskolerne på Rasmus Knudsensvej.”

Der skulle et amtsrådsvalg til, før det nye amtsråd gjorde klar til beslutningerne, men i marts 2003 drøftede undervisningsudvalget sin udbygningsplan for gymnasiekapaciteten: Udbygningen, som ville øge kapaciteten fra 6020 til 7.383 ville ifølge planen foregå i tre faser:

”I første fase, som strækker sig fra 2003-06 bliver Helsingør Gymnasium og Frederiksværk Gymnasium moderniseret og udbygget. Derudover bliver der investeret i IT-infrastruktur på de øvrige gymnasier.

I den anden fase bliver der bygget et nyt gymnasium i Helsingør på Tjørnehøjgrunden overfor Erhvervsskolen Hamlet. Efter planen er gymnasiet klar til brug i 2008.”

Fem år var lang tid at vente – i det mindste var der nu sat en dato på og man fulgte spændt igangsættelsen af 1. fase. Men samtidig fulgte man bekymret en anden fase: Nemlig Anders Fogh-regeringens planer om en strukturreform: Den 24. juni 2004 blev der indgået et forlig om en strukturreform mellem VK-regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti – fra 1. januar 2007 ville amterne blive nedlagt, og gymnasierne ville blive selvejende

institutioner. Og 1. januar var der endnu ikke taget et officielt spadestik til det nye gymnasium.

Et uofficielt havde 3.z fra HGs første årgang taget, da de i 2006 fejrede deres 25-års-jubilæum – bl.a. med et symbolsk spadestik på Tjørnehøjgrunden!

Bestyrelsen med kommunaldirektør Flemming Jensen som formand og Carl P. Knudsen gav dog ikke op: På et bestyrelsesmøde i juni 2006 kunne Carl P. Knudsen meddele:

"Efter en foreløbig drøftelse med arkitekt Jørgen Petersen er der blevet sendt en ansøgning om 100.000 kr. til Helsingør kommune. Beløbet skønnes at kunne dække udgifterne til forprojektet. Samtidig har en intern arbejdsgruppe på skolen udarbejdet et skitseprojekt og en prognose for det fremtidige kapacitetsbehov. Samarbejdet med arkitekten forventes at gå i gang, så snart der foreligger tilsagn om bevillingen.

Bestyrelsen besluttede at skrive til Universitets- og Bygningsstyrelsen (tidligere: SFoU) og udbede sig et møde umiddelbart efter sommerferien, hvor planerne for ny skole kan præsenteres. Formanden og rektor går videre med sagen."

Problemet var, at 1. fase i Frederiksværk og Helsingør var i gang – den måtte staten selvfølgelig færdiggøre – men 2. fase var ikke begyndt – den skulle en ny myndighed – staten – nu først tage stilling til.

6. nov. 2006 var Carl P. Knudsen og formanden til møde i Undervisningsministeriet, hvor man rede-

gjorde for hele sagen og amtets prognose for antallet af gymnasieansøgere. Herpå argumenterede man omkring fire punkter:

1. Det er i Helsingør, der mangler kapacitet – allerede nu. Der må påregnes en betydelig flytning af elever fra Helsingør-området mod Hørsholm i de kommende år.

Konklusion 1: Kapacitetsforøgelsen skal placeres i Helsingør.

2. Hvordan skal det ske?
 - Det er driftsøkonomisk fornuftigt at øge Helsingør Gymnasiums kapacitet til 30 klasser (ligesom Espergærde og Rungsted)
 - Udbygning og modernisering af de nuværende bygninger koster ligeså meget som en ny skole. De nuværende bygninger er fra først i 60'erne og blev kun anset som en nødløsning, da gymnasiet midlertidigt rykkede ind i de kommunale lokaler i 1979 "Nøderen" i Helsingør hed vi i mange år.

Konklusion 2: Der skal bygges en ny skole til 30 klasser i stedet for de gamle bygninger, som Helsingør Gymnasium bor til leje i.

3. Hvor skal den nye skole ligge?
 - Der blev i sin tid reserveret to velegnede grunde, som amtet kunne vælge imellem – og man valgte dengang placeringen i Espergærde. Den anden grund er Tjørnehøjgrunden.
 - Den ligger som nabo til Erhvervsskolen Hamlet og til 10. klasse Skolen.

- Grunden ligger trafikalt udmærket
- Helsingør Kommune har tilbudt grunden gratis

Konklusion 3: Den nye skole skal ligge på Tjørnehøjgrunden

4. Fordelene ved et Ungdomsuddannelsescenter
 - Der kan etableres et ungdomsuddannelsescenter ved at placere et nyt gymnasium på Tjørnehøjgrunden
 - Uddannelsesmiljøet i Helsingør vil blive styrket – også for de andre ungdomsuddannelser
 - Samarbejdsmuligheder på kort sigt omkring fælles faciliteter: Kantine, idrætsfaciliteter, IT-support, bygningsdrift, lån af lokaler, lån af lærere, ...
 - På længere sigt opbygningen af et meget stærkt uddannelsesmiljø med nogle store og stærke ungdomsuddannelsesinstitutioner med hver sin klare profil
 - Et uddannelsescenter kan understøtte mindre ungdomsuddannelser, fx Sosu (jf CVU)

Konklusion 4: Det er både driftsøkonomisk og uddannelsespolitisk fremsynet at gribe muligheden for at etablere et ungdomsuddannelsescenter

”Undervisningsministeriet har den 7. maj 2007 fremsendt en rapport om kapacitet og søgning til Helsingør Gymnasium. Rapporten konkluderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er behov for kapacitetsudvidelser i området. En konkret vurdering af behov på længere sigt og evt. valg af løsning for området er ikke umiddelbart påtrængende og kan afvente udviklingen i søgetallene.

Ligeledes vurderes det, at dækning af et eventuelt kommende kapacitetsbehov i området ved bygning af et gymnasium vil være en meget dyr løsning, og de andre løsningsmuligheder derfor er at foretrække.”

Der kom ikke noget nyt gymnasium i Helsingør. ”Helsingør Gymnasium slået hjem i ludo” stod der på forsiden af Helsingør Dagblad.

Den 7.maj 2007 kom konklusionen fra Undervisningsministeriet:

2005-reformen – og nye internationale forbindelser

Var så alt ved det gamle? Bestemt ikke! Op gennem 00'erne var gymnasiet blevet endnu mere internationalt:

I 2002 havde fransklæreren Marianne Kaas Kristiansen, der som idrætslærer havde været med fra gymnasiets begyndelse i 1978, via lærerne Philippe Bethenod og Sylviane Ceneray fået en kontakt til Lycée Martin Luther King i Bussy-Saint-Georges. Nogle år senere fik Philippe Bethenod en stilling i Paris, og HG kom i den heldige situation, at hans nye gymnasium, Lycée Montaigne, der ligger lige over for Le jardin de Luxembourg, gerne ville fortsætte denne tradition. Udvekslingen er nu i gang på 16. år og den franske kontakt er stadig Philippe Berthenod.

Fransklærerne jublede – at have udveksling med et gymnasium midt i Paris var noget af et held – tysklærerne havde længe søgt at få en forbindelse med Berlin – især efter at forbindelsen til Rostock stoppede, og i 2008 lykkedes det for Marianne Steen Larsen at få forbindelse til Pankow-Weissensee Gymnasium, også kaldet Primo Levi Schule.

Endelig lykkedes det i 2011 spansk- og engelsklærer Eva Høeg at få en spansk forbindelse. Emilia Blázquez Henao fra E.S. Cuatro Caminos i Don Benito i regionen Extremadura i det vestlige Spanien var klar til at modtage vore spanskelevere – så de kunne bruge deres spanske – og omvendt sende sine elever til Helsingør – i nogen grad nok også, så de kunne bruge deres engelske.

Der kom også ny gymnasireform: Det blev undervisningsminister Ulla Tørnæs fra Venstre, der gjorde op med Bertel Haarders og Uffe Gravers' gymnasireform fra 1988 – uden som forud for 1958 og 1988-reformerne for alvor at inddrage lærerne. Reformen i 1958 var endda først 3 år efter fulgt af "Den røde Betænkning", og først i 1964 startede første årgang efter ændringerne og valgte efter det første år grene.

Nu kom en reform uden den store lærerinddragelse og med meget store ændringer: Idéen med de mange valgmuligheder forsvandt – nu skulle man efter et halvt års grundforløb vælge studieretning – og i langt højere grad end hidtil have alle fag sammen. Det skulle muliggøre reformens hovedidé – bindende samarbejde mellem alle fag på studieretningen.

Den opsplnitning, der havde været siden 1871 (!) – opdelingen i sprogligt og matematisk gymnasium – forsvandt, og blev afløst af et meget stort antal studieretninger, hvor nogle selvfølgelig fortsat kunne rubriceres som "sproglige" – f.eks. den med tre fremmedsprog, som dog var umulig at oprette grundet meget få ansøgere – eller den med latin og oldgræsk, som til gymnasiets glæde fortsat tiltrak en del ansøgere. Og nogle af studieretningerne var selvfølgelig fortsat matematiske – som den med matematik og fysik og den med bioteknologi og matematik.

Den store skriftlige opgave i 3.g skiftede navn til studieretningsopgaven, der skulle skrives i to fag – de to studieretningsfag – eller et studieretningsfag på A-niveau og så endnu et fag. Kun her kunne dansk og historie, som havde haft størstedelen af SSO'erne, komme i spil.

I introforløbet kom to nye fag – Almen Sprogforståelse og Naturvidenskabeligt Grundforløb, der skulle sikre en mere ensartet baggrundsviden i sprogfagene og i de naturvidenskabelige fag – og gennem hele gymnasiet skulle der arbejdes på tværs i det nye ”Fag” Almen Studieforbereelse – ”AT” – der var jo allerede Almen Sprogforståelse, så betegnelsen AS kunne ikke bruges nogen af stederne. Som tidligere var mange HG-lærere hurtigt ude med nye bøger: En bestseller blev Bonnie Hegners og Peter Føges ”Primus 1” – den første af efterhånden flere grundbøger til Almen Studieforbereelse.

Carl P. Knudsen på vej ud i en meget aktiv pensionisttilværelse

De to klassikere, Bent Christensen og Gorm Tortzen udgav også allerede i 2005 sammen med tysklæreren Marianne Steen Larsen og engelsklæreren Karen Folmar bogen ”Babelstårnet” til Almen Sprogforståelse. Senere kom flere emnehefter og en Primus 2 fra Bonnie Hegners side – lavet sammen med både lokale og udenbys kolleger. Biologilærer Susan Diemar og Otto Rühl kom på forsiden af ”Gymnasieskolen” med et projekt om Darwins evolutionsteori under overskriften ”Gud og Darwin mødes i Helsingør” – her var endelig et af de AT-projekter, der ifølge eleverne gav mening.

Endnu inden reformen var trådt i kraft, kom Bertel Haarder tilbage til Undervisningsministeriet – og gjorde fra dag ét klart, at den reform – fremlagt af hans partifælle Ulla Tørnæs – ”ikke var groet i hans have”. Så nu skulle reformen træde i kraft den 1. aug 2005 – med en minister, der klart tog afstand fra den – og som udnævnte HGs første rektor og ”medforfatter” til 1988-reformen, Uffe Gravers Pedersen, til medlem af den følgegruppe, han nedsatte.

Efter det første år strømmede protesterne ind: En gruppe lærere på Birkerød Gymnasiet etablerede en baggrundsgruppe, hvor bl.a. Tom Sinding indtrådte. Tom Sinding underviste i historie og geografi, havde også været studievejleder siden 1979 og havde siden reformens indførelse i 2005 skrevet en række kritiske artikler om det, han anså som en dårlig planlagt reform.

Baggrundsgruppen etablerede en underskriftindsamling i foråret 2008 med overskriften ”reformér reformen”. Trods det, at 3431 gymnasielærere (knap 40% af alle) i Danmark skrev under, og havde

vist, at de ønskede en gennemgribende justering af gymnasireformen, lykkedes det ikke i første omgang at ændre denne, der var resultatet af et politisk forlig, hvor alle partier bortset fra Enhedslisten, havde deltaget. Alle partierne skulle derfor være enige, før der kunne ændres et komma.

På Helsingør skrev 52 lærere under på protesten – altså langt størstedelen af lærerne.

Haarder ændrede hen ad vejen så meget han kunne få forligspartierne med på. Almen Studieforbereelse blev gennem alle reformens tolv år skåret ned – for så helt at blive afskaffet i 2017 – netop som projektet havde fundet sin rette form – nemlig samarbejde mellem fag, som gav mening!

Helsingør Gymnasiums nye rektor, Kristian Jacobsen, i marts 2008

Den nye rektor, Kristian Jacobsen, flankeret af de to tidligere rektorer, Uffe Gravers Pedersen og Carl P. Knudsen
Foto: Mogens Guildal

Carl P. Knudsen går på pension |

I efteråret 2008 meddelte Carl P. Knudsen, at han stoppede som rektor med årets udgang. Han blev 67 i december og ville gerne bruge kræfterne på andre projekter. Der er næppe tvivl om, at Carl P gerne ville have afsluttet med at indvie nye bygninger på

Tjørnehøjgrunden – men sådan blev det desværre ikke.

Kort før sin afgang blev han hædret af Danfoss for sin store indsats for at højne interessen for naturvidenskab hos børn og unge – idet han blev tildelt "Mads Clausens Rejselegat" – opkaldt efter Danfoss-grundlæggeren Mads Clausen.

Som Uffe Gravers Pedersen er Carl P. Knudsen fortsat en meget aktiv "pensionist": Han havde to år før med økonomisk støtte fra Lundbeckfonden været med til at stifte Danske Science Gymnasier (DASG) – et netværk af almene og tekniske gymnasieskoler, som kan og vil gøre en særlig indsats for at udvikle undervisningen i matematik og de naturvidenskabelige fag. I dag er der ca. 90 deltagende sciencegymnasier.

DASG's udviklingsprojekter tilrettelægges typisk som étårige forløb med 25-35 deltagende lærere, og de gentages normalt 2-3 gange. Der knyttes fagdidaktisk og matematisk/naturvidenskabelig ekspertise til de enkelte projekter både ved tilrettelæggelsen, gennemførelsen og evalueringen. Formidling af resultater sker fortrinsvis gennem udarbejdelse af undervisningsmaterialer, som på DASG's hjemmeside (www.dasg.dk) stilles til rådighed for alle interesserede. I de 12 år, DASG har eksisteret, er der gennemført ca. 70 af disse projektforløb med i alt ca. 2.500 deltagende lærere.

Carl P. Knudsen er fortsat projektleder.

Det blev i første omgang Flemming Jensen, der blev konstitueret som rektor. Flemming Jensen var blevet ansat på Helsingør Gymnasium tilbage i 1980 og underviste i historie og geografi. I starten af 1990'erne

var han og Anna H. Andersen blevet tilknyttet ledelsen som "inspektorer", og han afløste i 1993 Otto Rühl som rektors stedfortræder. I denne omgang som konstitueret rektor sad han dog kun nogle måneder – frem til den nye rektor var udnævnt.

Kristian Jakobsen – fokus på det internationale

Denne gang gik det hurtigere – stillingen var slået op, straks Carl P. Knudsen meddelte sin afgang – og allerede den 25. november blev det klart, at det blev den 38-årige Kristian Jakobsen fra Avedøre Gymnasium, der skulle være ny rektor i Helsingør. Kristian Jakobsen var student fra Vordingborg Gymnasium fra 1989 og cand. mag. i samfundsfag og historie fra Københavns Universitet 1998. Herefter havde han undervist i syv år på Det frie Gymnasium i København, hvorefter han havde virket som konsulent i Københavns Kommune i forbindelse med planlægningen af det nye Ørestads Gymnasium. Som kun 34-årig blev han i april 2005 udnævnt til rektor for Avedøre Gymnasium, og nu søgte han Helsingør.

Som han sagde til Helsingør Dagblad i forbindelse med udnævnelsen:

"Jeg er rigtig glad for, at ansættelseskommisjonen har valgt mig. Jeg har hørt rigtig meget godt om skolen.

Min yngste søn er fire år og ham har jeg ikke set så meget til i min tid på Avedøre Gymnasium. Jeg vil gerne være sammen med mine børn, og det er også derfor jeg har søgt væk fra Avedøre, så jeg er tættere på hjemmet. Jeg har tænkt mig at knokle, men jeg møder ikke ind kl. seks om morgenen og går sent hjem,

siger Kristian Jakobsen, der til daglig bor i Nivå med sin kone og to børn."

Kristian Jakobsen lagde straks ved sin tiltræden

Kristian Jakobsen og bestyrelsesformand Flemming Jensen lægger nye byggeplaner i det nyindviiede auditorium ved C-fløjen
Foto: Frederiksborg Amts Avis

vægt på, at han ville arbejde aktivt for, at der kunne blive plads til flere elever i Helsingør. Han tiltrådte først i marts, idet bestyrelsen på Avedøre Gymnasium fastholdt de tre måneders opsigelsesfrist.

Samtidig tiltrådte Anette Knudsen som ny sekretær efter Birthe Jensen.

Allerede under Carl P Knudsen var det begyndt at gå fremad med ansøgstallet – i 2003 startede fem klasser, men i 2004 kom man op på seks ny – tre sproglige og tre matematiske, i 2005 ændret til kun to sproglige og fire matematiske.

I 2009 kom man så op på syv klasser – det, der havde været ”det normale” i 1990’erne før nedgangen – og antallet af klasser var nu endnu mere afgørende, idet gymnasierne efter afskaffelsen af amterne nu var selvejende og dermed ansvarlig for økonomien.

Kristian Jakobsen lagde fra starten af sin tid i Helsingør vægt på det internationale. Også på Avedøre havde man haft udveksling med USA – så allerede i 2010 drog han på et besøg på venskabsgymnasiet i Malvern – Great Valley.

Der var også varm støtte til udvekslingen med Israel, som Kristian ønskede at bruge mere i både historie og samfundsfagsundervisningen, og der var støtte til nye samarbejdsprojekter. Kristian Jacobsen drog selv med en spansk lærer Annika Grønlund – selv gammel HG-student – og en spansktalende biologilærer – Lars Peter Kvist – til Mexico, og i 2010 drog historie- og samfundslærer Ulrik Knudsen – HG-student fra 1996 – og Helle Øelund med geografi og biologi til Kenya – begge steder for at opbygge nye forbindelser. I 2013 drog Kristian selv med Ulrik Knudsen til Kenya for at prøve at få forbindelsen op at stå. Meningen med disse besøg var ikke at lave

Kristian Jacobsens sidste dimissionstale blev holdt i den endnu ikke indviede idrætshal

udvekslinger med elever – det var næppe muligt – men at køre projekter online. Det viste sig vanskeligere end forventet. Det samme gjaldt en kontakt til Libanon, som fransk og idrætslærer Mikkell Clausen stod for sammen med Mette Thorup Pedersen, der underviste i samfundsfag og idræt.

Ole Jelby, som var blevet uddannelsesleder i 2003 blev nu også international koordinator og stod for gymnasiets aktive deltagelse i flere Comenius-projekter – internationale projekter støttet af EU: Ole Jelby havde en gammel kontakt på gymnasiet i Waldbröl ved Köln, og sammen med dem og et gymnasium i Paris lavede han allerede under Carl P projektet ”Unity in Diversity.” Nu blev der lavet nye projekter – ”Fremdheiten/Eigenheiten” igen med Waldbröl og et gymnasium i Milano, et klimaprojekt, hvor også Olympiaskolan i Helsingborg kom

med, og fra 2012-15 et projekt om integration, hvor i alt otte gymnasier deltog – også Spanien var nu med. Projekterne gav både lærere og elever mulighed for at drøfte nogle af tidens varmeste emner med andre europæere – og opdage, at bare det at tale om ”problemer” i forbindelse med indvandring var grænseoverskridende for de svenske lærere.

Endelig blev Mette Thorup Pedersen koordinator i netværket af globale gymnasier, som gymnasiet i nogle år var medlem af.

HG køber sine egne bygninger – og udvider med ny idrætshal

Helsingør Gymnasiums fjerde rektor bydes velkommen på lærerværelset af Hanne Eggert Strand, Eva Engelund og den konstituerede rektor Flemming Jensen i september 2014

En rød tråd i fortællingen om Helsingør Gymnasium har været ”de uklare ejendomsforhold”. I 1999 havde Helsingør Kommune jo solgt bygningerne til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S (FIH), derpå leaset dem tilbage – og lejet dem ud til Frederiksborg Amt.

Idrætshallen lukkede nu skolegården – og gav også plads til 4 nye klasseværelser til de mange nye elever.

Foto: Mogens Guildal

Efter amternes ophævelse købte de andre ni gymnasier deres bygninger af staten – der havde over-

Den nye idrætshal blev indviet af borgmester Benedikte Kiær i november 2014 – her ses tidl. Rektor Carl P.Knudsen, tidl. Historie- og geografilærer Tom Sinding, spansk- og engelsklærer Eva Høeg, dansk- og fransklærer Solveig Mose Christensen og tidl dansk,- idræts- og psykologilærer Ole Hartelius.

Foto: Frederiksborg Amts Avis.

taget amterne faste ejendomme – bortset fra sygehusene, som var overgået til regionerne.

Nu manglede kun Helsingør, og efter forhandlinger mellem det nu selvejende Helsingør Gymnasium, FIH og Helsingør Kommune købte Helsingør Gymnasium i februar 2011 de bygninger, man havde boet til leje i siden 1979. Prisen var 38 mio. kr, hvoraf staten ydede et tilskud på 16 mio.

”Lejen til FIH var meget højere end det tilskud, som staten gav os. Vi fik derfor et yderligere supplerende tilskud, men kun for tre år. Samtidig tilbød staten gymnasierne at købe deres bygninger, hvilket dog for Helsingør Gymnasium ikke umiddelbart var muligt, da det jo stadig var FIH, der ejede dem. Det er derfor afslutningen på nogle seje forhandlinger mellem Helsingør Kommune, Staten,

FIH og Helsingør Gymnasium som rektor Kristian Jacobsen og bestyrelsesformand Flemming Jensen præsenterer. Men fremtiden ser lys ud:

Vi har haft en stor tilgang af elever, og det giver en sund økonomi, siger Kristian Jacobsen.”

Det sidste hentyder til at Helsingør Gymnasiums store satsning på at få flere elever året før. Det havde resulteret i 90 flere ansøgere end i 2009 – og det høje tal holdt her i 2011, hvor 247 unge havde søgt gymnasiet på Rønnebær Allé. Så både i 2010 og 2011 kunne man oprette 8 nye klasser. Der var jo nu ikke længere tale om sproglige og matematikere – men man beholdt dog de gamle betegnelser a, b og c for retninger med et sprogligt-humanistisk præg, t, u og v for dem med samfundsfag i forskellige kombinationer, x og y var fortsat ”matematikere” – x med biotek, y med mat/fys – og z blev efterhånden ”idrætsskassen”.

En overskrift fra februar 2013 siger alt: Helsingør Gymnasium har vokseværk. Man har nu lavet en udvidelse af kantinen og et lækkert areal udenfor – ”Den spanske trappe” – men Kristian Jacobsen røbede også endnu større planer.

”En ny idrætshal skal opføres på et areal, der ligger mellem den nuværende kantinebygning og festsalsbygningen. Den nye bygning kommer også til at indeholde undervisningslokaler.

Vi har søgt Helsingør Kommune om tilladelse til at købe et mindre stykke kommunal jord for at få plads til den nye hal. Vi regner med, den står færdig i 2015.”

På svar på spørgsmålet om, hvad der skaber succes på Helsingør Gymnasium, svarer rektor Kristian Jacobsen:

“For det første har vi nogle meget dygtige lærere, der brænder for deres fag. Vi er fagligt set langt fremme. Samtidig er vi gode til at inddrage eleverne i vores beslutninger, så de virkelig kan mærke, at Helsingør Gymnasium er ”deres skole”. Det er gennem den aktive inddragelse, at eleverne bliver glade for deres skole.”

Det blev dog ikke Kristian Jacobsen, der kom til at indvie idrætshallen – i starten af sommerferien blev det klart, at Kristian havde fået den meget eftertragtede rektorstilling på Sorø Akademi – eftertragtet på grund af skolens historie, dens bygninger og særlige omgivelser og en særlig direkte kontakt til undervisningsministeriet.

Sune Bek - hvordan skaffer vi flere elever til HG?

Det blev igen Flemming Jensen, der blev konstitueret som rektor – i øvrigt for tredje gang, idet Kristian Jacobsen både som moderne leder, men også som moderne far havde taget tre måneders barselsorlov i efteråret 2010. Og Anna Højlund Andersen var igen stedfortræder. Som med Kristian Jacobsen selv gik det hurtigt – stillingen kunne slås op endnu i sommerferien – og allerede den første september stod det klart, at gymnasiets nye rektor var blevet Sune Bek, hidtidig vicerektor på Frederiksborg Gymnasium. Han var cand. scient i idræt og samfundsfag, havde været vicerektor på Frederiksborg siden 2010. Han havde desuden en masteruddannelse i ledelse og havde været med i rektorforeningens og undervisningsministeriets taskforce, der havde til opgave at hjælpe nødstedte gymnasier med pædagogisk og økonomisk rådgivning.

Til Helsingør Dagblad sagde Sune Bek i forbindelse med udnævnelsen:

“Jeg er utrolig glad for mit nye job, som jeg ikke vil tøve med at kalde et drømmejob. HG har over de seneste fem år udviklet sig til et stort gymnasium og dermed en stor arbejdsplads med 700 elever og 80 ansatte. Samtidig tiltræder jeg som rektor på et gymnasium, som nu er fuldt moderniseret med sprit nye elevfaciliteter og helt ny

idrætshal. Nu glæder jeg mig til at møde lærere og elever og sammen med den øvrige ledelsesgruppe komme i arbejdstøjet.”

Sune Bek tiltrådte 1. oktober 2014 – igen kunne skolens fødselsdag 2. oktober benyttes til at byde en ny rektor velkommen – som i 1978. Og allerede i

Igen en ny rektor: Claus Ellekær Madsen ses her til venstre for Helsingørs borgmester Benedikte Kiær og den nye vicerektor Claus Corneliussen

Foto: Frederiksborg Amts Avis

november samme år blev den nye idrætshal indviet.

I ledelsesgruppen skete der hurtigt ændringer: Flemming Jensen havde længe meddelt, at han ønskede at gå af – han gik af ved årets udgang efter 34 år på HG og tre perioder som konstitueret rektor. Han blev afløst af Pernille Bogø Bach, der var cand. mag. i musik og psykologi fra Aalborg Universitet og fra 1994-2006 havde været ansat på Fjerritslev Gymnasium. Hun var i 2011 blevet ansat på Helsin-

Og den nye rektor med HGs første og anden rektor – Uffe Gravers Pedersen og Carl P. Knudsen samt borgmester Benedikte Kiær.

Foto: Mogens Guildal

gør Gymnasium og var i maj 2013 blevet udnævnt til uddannelsesleder. Nu blev hun vicerektor – men få uger efter udnævnte Sune Bek endnu en vicerektor – Tina Finding, der også kom fra Frederiksborg Gymnasium og var cand. mag. i engelsk og dansk fra Københavns Universitet.

Pernille Bogø Bach søgte derfor i sommeren 2015 en stilling som uddannelsesleder på KNord – Lyngby Handelsgymnasium og er i dag rektor dér.

Pernille Bogø Bach blev efter sommerferien i 2015 afløst af Jacob Lindgaard Nielsen. Han var cand. mag. i historie og var i 2013 blevet ansat i Helsingør efter forud at have været på Greve Gymnasium. Jacob og Tina delte nu de næste to år posten som vicerektor – i 2017 søgte han en stilling på Himmelev Gymnasium, hvor han i dag er uddannelsesleder.

Når der kommer en ny regering i Danmark, foretager den ofte et "ekstraordinært kasseeftersyn" og fortæller, at den forrige regerings økonomiske billede har været alt for optimistisk. Den forrige re-

gering vil til gengæld nok hævde, at den nye regering er for pessimistisk.

I det små var dette, hvad der nu skete på Helsingør Gymnasium. Sune Bek overtog de to store lån – for købet af bygningerne og for opførelsen af idrætshallen. Samtidig startede regeringen med de årlige 2 % nedskæringer, og alle stx-gymnasier blev yderligere pålagt en ekstra besparelse på 4% i 2015. Den økonomiske situation var altså alvorlig – og i hvert fald var det nu ekstra vigtigt at få så mange elever til Helsingør Gymnasium som muligt.

I 2015 fik man ti nye klasser – målet var nu at blive tispors – for at få økonomien til at hænge sammen. I 2016 kom der atter ti, mens der i 2017 kun kom otte – noget måt- te gøres.

Sune Bek og bestyrelsen gjorde et første forsøg i 2016: Sammen med bestyrelsesfor- manden, Bo Søby Kristensen, som tidligere nævnt HG-student fra første årgangs 3.z og nu formand for bestyrelsen, søgte man un- dervisningsministeriet om tilladelse til at tilbyde HTX-uddannelsen på Helsingør Gymnasium. Erhvervsskolen i Helsingør var i store problemer – færre og færre søgte ud- dannelsen dér – og man var bekymret for, at mange ikke ville søge uddannelsen, hvis de skulle helt til Hillerød eller Lyngby for at tage den.

Det lykkedes desværre ikke – men året ef- ter gjorde Sune Bek et nyt forsøg: Efterhån- den startede flere elever med diagnoser i

HGs 40-års-dag fejres med en reception - her taler gymnasiets første rektor, Uffe Gravers Pedersen
Foto: Mogens Guildal

Og her taler Claus Madsen – th for ham Helsingørs konstituerede borgme- ster, Henrik Møller, HG students fra 1985 og gymnasiets æreslektor, tidligere borgmester Per Tærsebøl
Foto: Mogens Guildal

gymnasiet – på nogle gymnasier havde man fået lov til at oprette en Asperger-klasse – altså en special klasse for elever med Aspergers syndrom, der har nogle særlige udfordringer med hensyn til gymnasiet. Undervisningsministeriet ville oprette flere tilbud til denne gruppe – men det blev desværre heller ikke i Helsingør.

De økonomiske udfordringer sled på samarbejdet mellem ledelsen og lærernes valgte repræsentanter. Og i august måned 2017 gik samarbejdet helt i

stykker – Sune Bek og Tina Felding valgte at forlade Helsingør Gymnasium – og uddannelsesleder Mette Machholm blev konstitueret som rektor. Mette Machholm havde på dette tidspunkt den længste anciennitet i ledelsen – hun var i 2014 kommet fra Nærum Gymnasium som afløser for Ole Jelby, der fremover ”kun” skulle tage sig af det internationale arbejde.

Hun var uddannet fysiker, havde også undervist og forsket i Singapore og havde 2001-04 været forsk-

Fra 40-års-fødselsdagsfesten – her 3.x på vej til gallamiddag på gymnasiet

Foto: Mogens Guildal

ningsadjunkt og forskningslektor på Niels Bohr Institutet. Før Helsingør havde hun været ti år på Nærum Gymnasium og nu konstituerede bestyrelsen hende som rektor, indtil en ny rektor kunne ansættes – det blev hurtigt klart, at Sune Bek ikke kom tilbage.

I ledelsen var foruden Mette Machholm kun den helt nye uddannelsesleder, Claus Corneliussen, tilbage – han var blevet ansat som erstatning for Jacob Lindgaard Nielsen og havde været ansat på gymnasiet en måned. Men Mette og Claus fik sikret at hverdagen hurtigt vendte tilbage, og ved årets afslutning blev begge hyldet for deres store indsats.

